

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 37

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. február 13.

Közléményszám	Tartalom	Oldal
---------------	----------	-------

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Bíróság

2010/C 37/01	A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában HL C 24., 2010.1.30.	1
--------------	---	---

V Vélemények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2010/C 37/02	C-438/09. sz. ügy: A Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2009. november 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bogusław Juliusz Dankowski kontra Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	2
2010/C 37/03	C-440/09. sz. ügy: A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2009. november 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontra Stanisława Tomaszewska ..	2
2010/C 37/04	C-450/09. sz. ügy: A Niedersächsisches Finanzgericht (Ausztria) által 2009. november 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ulrich Schröder kontra Finanzamt Hamel	3

HU

Ár:
4 EUR

(folytatás a túloldalon)

2010/C 37/05	C-457/09. sz. ügy: A Tribunal de première instance de Liège (Belgium) által 2009. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Claude Chartry kontra État belge	3
2010/C 37/06	Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-493/07. sz., The Wellcome Foundation Ltd kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélete ellen a The Wellcome Foundation Ltd által 2009. november 23-án benyújtott fellebbezés (C-461/09. sz. P. ügy)	4
2010/C 37/07	C-465/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	4
2010/C 37/08	C-466/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	5
2010/C 37/09	C-467/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	6
2010/C 37/10	C-468/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	7
2010/C 37/11	C-469/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	8
2010/C 37/12	C-470/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	10
2010/C 37/13	C-471/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	11

2010/C 37/14	C-472/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	12
2010/C 37/15	C-473/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	14
2010/C 37/16	C-474/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	15
2010/C 37/17	C-475/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	16
2010/C 37/18	C-476/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés	17
2010/C 37/19	C-477/09. sz. ügy: A Cour de cassation (Franciaország) által 2009. november 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Charles Defosse kontra Christian Wiart, a Sotimon SARL megbízott felszámolója, Office national de l'emploi, CGEA de Lille	18
2010/C 37/20	C-483/09. sz. ügy: Az Audiencia provincial de Tarragona (Spanyolország) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Magatte Gueye elleni büntetőeljárás	19
2010/C 37/21	C-484/09. sz. ügy: A Tribunal da Relação do Porto (Portugália) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Manuel Carvalho Ferreira Santos kontra Companhia Europeia de Seguros, S.A.	20
2010/C 37/22	C-485/09. sz. ügy: A Finanzgericht Hamburg (Németország) által 2009. december 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Viamex Agrar Handels GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas	20
2010/C 37/23	C-489/09. sz. ügy: A Hof van Beroep Gent (Belgium) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Vandoorne NV kontra Belga állam	21

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 37/24	C-490/09. sz. ügy: 2009. november 30-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség	21
2010/C 37/25	C-493/09. sz. ügy: 2009. december 1-jén benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság	21
2010/C 37/26	C-495/09. sz. ügy: A Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) által 2009. december 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Nokia Corporation kontra Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs	22
2010/C 37/27	C-500/09. sz. ügy: 2009. december 2-án benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság	22
2010/C 37/28	C-503/09. sz. ügy: Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Egyesült Királyság) által 2009. december 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Lucy Stewart kontra Secretary of State for Work and Pensions	23
2010/C 37/29	C-510/09. sz. ügy: 2009. december 9-én benyújtott kereset — az Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság	24
2010/C 37/30	C-511/09. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-296/06. sz., Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélet ellen Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd által 2009. december 4-én benyújtott fellebbezés	24
2010/C 37/31	C-512/09. sz. ügy: 2009. december 10-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság	25
2010/C 37/32	C-513/09. sz. ügy: 2009. december 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság	25
2010/C 37/33	C-518/09. sz. ügy: 2009. december 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság	26
2010/C 37/34	C-520/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-168/05. sz., Arkema kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítélete ellen az Arkema France SA által 2009. december 15-én benyújtott fellebbezés	27
2010/C 37/35	C-521/09. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-174/05. sz., Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítélete ellen az Elf Aquitaine SA által 2009. december 15-én benyújtott fellebbezés	28
2010/C 37/36	C-524/09. sz. ügy: A tribunal administratif de Paris (Franciaország) által 2009. november 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ville de Lyon kontra Caisse des dépôts et consignations	29
2010/C 37/37	C-534/09. sz. ügy: 2009. december 18-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság	30

Törvéyszék

2010/C 37/38	T-57/01. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 17-i ítélete — Solvay kontra Bizottság (Verseny — Erőfölénnyel való visszaélés — A nátron európai piaca (az Egyesült Királyság és Írország kivételével) — Az EK 82. cikk megsértését megállapító határozat — Túlzottan hosszú időtartamú szállítási szerződések — Törzsvásárlói árenda — A Bizottság bírság vagy szankció kiszabására vonatkozó jogkörének elévülése — Ésszerű határidő — Lényeges eljárási szabályok — Releváns földrajzi piac — Erőfölényes helyzet fennállása — Erőfölény jogellenes kihasználása — Iratbetekintési jog — Bírság — A jogsértés súlya és időtartama — Súlyosító körülmények — Visszaesés — Enyhítő körülmények)	31
2010/C 37/39	T-58/01. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 17-i ítélete — Solvay SA kontra Bizottság (Verseny — Kartellek — A nátron közösségi piaca — Az EK 81. cikk megsértését megállapító határozat — Valamely vállalkozás részére az egyik tagállamban minimum tonnamennyiségű eladást és az e minimum tonnamennyiség eléréséhez szükséges vásárlást biztosító megállapodás — A Bizottság bírság vagy szankció kiszabására vonatkozó jogkörének elévülése — Ésszerű határidő — Lényeges eljárási szabályok — A tagállamok közötti kereskedelem érintettsége — Iratbetekintési jog — Bírság — A jogsértés súlya és időtartama — Súlyosító körülmények és enyhítő körülmények)	31
2010/C 37/40	T-440/03., T-121/04., T-171/04., T-208/04., T-365/04. és T-484/04. sz. egyesített ügyek: A Törvéyszék 2009. december 18-i ítélete — Arizmendi és társai kontra Tanács és Bizottság („Szerződésen kívüli felelősség — Vámunió — Kötelezettségzegés megállapítása iránti eljárás — Indokolással ellátott vélemény — A tolmács- és hajóvezető-közvetítők testülete kizárólagos jogának a francia jogrendszerben való megszüntetése — Kellően súlyos jogsértés — Okozati összefüggés”)	32
2010/C 37/41	T-156/04. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 15-i ítélete — EDF kontra Bizottság (Állami támogatások — A francia hatóságok által az EDF-nek nyújtott támogatások — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és annak visszatérítését elrendelő határozat — A tagállamok közötti kereskedelem érintettsége — A magánbefektető fogalmának kritériuma)	32
2010/C 37/42	T-158/07. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 10-i ítélete — Cofac kontra Bizottság („ESZA — Pénzügyi támogatás csökkentése — Képzési programok — Védelemhez való jog — Meghallgatáshoz való jog”)	33
2010/C 37/43	T-159/07. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 10-i ítélete — Cofac kontra Bizottság („ESZA — Pénzügyi támogatás csökkentése — Képzési programok — Védelemhez való jog — Meghallgatáshoz való jog”)	33
2010/C 37/44	T-436/07. P. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 11-i ítélete — Giannopoulos kontra Tanács („Fellebbezés — Közzolgálat — Tisztviselők — Felvétel — Besorolási fokozatba való besorolás — A besorolás felülvizsgálata iránti kérelem — A személyzeti szabályzat 31. cikkének (2) bekezdése”)	34
2010/C 37/45	T-490/07. sz. ügy: A Törvéyszék 2009. december 17-i ítélete — Notartel kontra OHIM — SAT.1 (R.U.N.) („Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A R.U.N. közösségi szövédjegy bejelentése — Korábbi közösségi és nemzeti szövédjegyek — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) — Indokolási kötelezettség — A 40/94 rendelet 73. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. cikke) — A lajstromozás részleges megtagadása”)	34

2010/C 37/46	T-412/08. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 15-i ítélete — Trubion Pharmaceuticals kontra OHIM — Merck (TRUBION) („Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A TRUBION közösségi szövédjegy bejelentése — A TriBion Harmonis korábbi közösségi ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (helyébe lépett a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)”) 35	35
2010/C 37/47	T-476/08. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 15-i ítélete — Media-Saturn kontra OHIM (BEST BUY) („Közösségi védjegy — A BEST BUY közösségi ábrás védjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok — A megkülönböztető képesség hiánya — A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg a 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”) 35	35
2010/C 37/48	T-483/08. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 16-i ítélete — Giordano Enterprises kontra OHIM — Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO) („Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A GIORDANO közösségi szövédjegy bejelentése — A GIORDANO korábbi nemzeti szövédjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A lajstromozás részleges megtagadása — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (helyébe lépett a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)”) 36	36
2010/C 37/49	T-107/06. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 15-i végzése — Inet Hellas kontra Bizottság („Megsemmisítés iránti kereset — Első szintű „eu” doménként való bevezetés — A „.co” doménnev második szintű doménként való bejegyzése — Nem megtámadható jogi aktus — Elfogadhatatlanság”) 36	36
2010/C 37/50	T-481/07. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2009. december 9-i végzése — Deltalinqs és SVZ kontra Bizottság (Állami támogatás — A belga hatóságok által a vízi úton történő intermodális közlekedéshez nyújtott támogatások — Kifogásemelés mellőzéséről szóló bizottsági határozat — Rotterdam kikötői övezetében telephellyel rendelkező vállalkozásokat képviselő társulások által benyújtott megsemmisítés iránti kereset — A versenyhelyzet lényeges érintettségének hiánya — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság) 37	37
2010/C 37/51	T-194/08. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Cattin kontra Bizottság („Szerződésen kívüli felelősség — Európai Fejlesztési Alap — Azon exportőrök jegyzéke, akik jogosultak a Közép-Afrikai Köztársasággal fennálló követeléseik kifizetésére — A jegyzékbe történő felvétel — Elévülés — Elfogadhatatlanság”) 37	37
2010/C 37/52	T-567/08. P. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 17-i végzése — Nijs kontra Számvevőszék („Fellebbezés — Közzszolgálat — Tisztviselők — A fellebbező 2005. évi előléptetési időszakban történő előléptetését mellőző határozat — Részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, részben nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés”) 38	38
2010/C 37/53	T-396/09. R. sz. ügy: A Törvényszék elnökének 2009. december 17-i végzése — Vereniging Milieudefensie et Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht kontra Bizottság („Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — A tagállamoknak a környezeti levegő minőségének védelmére és javítására vonatkozó kötelezettsége — Valamely tagállamnak nyújtott eltérés — A felülvizsgálat Bizottság általi megtagadása — A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem és ideiglenes intézkedések — Elfogadhatatlanság”) 38	38
2010/C 37/54	T-446/09. sz. ügy: 2009. november 9-én benyújtott kereset — Ecola Superior Agrária de Coimbra kontra az Európai Közösségek Bizottsága 39	39
2010/C 37/55	T-454/09. P. sz. ügy: A Közzszolgálati Törvényszék F-139/07. sz., van Arum kontra Parlament ügyben 2009. szeptember 10-én hozott ítélete ellen Rinse van Arum által 2009. november 9-én benyújtott fellebbezés 39	39

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 37/56	T-484/09. sz. ügy: 2009. november 27-én benyújtott kereset — McLoughney kontra OHIM — Kern (Powerball)	40
2010/C 37/57	T-485/09. sz. ügy: 2009. december 3-án benyújtott kereset — Franciaország kontra Bizottság	41
2010/C 37/58	T-487/09. sz. ügy: 2009. december 7-én benyújtott kereset — ReValue Immobilienberatung kontra OHIM (ReValue)	41
2010/C 37/59	T-488/09. sz. ügy: 2009. december 4-én benyújtott kereset — Jager & Polacek kontra OHIM — RT Mediasolutions (REDTUBE)	42
2010/C 37/60	T-489/09. sz. ügy: 2009. december 8-án benyújtott kereset — Leali kontra Bizottság	43
2010/C 37/61	T-490/09. sz. ügy: 2009. december 8-án benyújtott kereset — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi kontra Bizottság	43
2010/C 37/62	T-491/09. sz. ügy: 2009. december 3-án benyújtott kereset — Spanyolország kontra Bizottság	44
2010/C 37/63	T-492/09. sz. ügy: 2009. december 7-én benyújtott kereset — MEDA Pharma kontra OHIM — Nycomed (ALLERNIL)	44
2010/C 37/64	T-497/09. sz. ügy: 2009. december 7-én benyújtott kereset — LG Electronics kontra OHIM (KOMPRESSOR PLUS)	45
2010/C 37/65	T-499/09. sz. ügy: 2009. december 14-én benyújtott kereset — Evonik Industries kontra OHIM (Bíorszínű, lekerekített sarkú négyszög ábrázolása)	45
2010/C 37/66	T-500/09. sz. ügy: 2009. december 7-én benyújtott kereset — Olaszország kontra Bizottság	46
2010/C 37/67	T-501/09. sz. ügy: 2009. december 8-án benyújtott kereset — PhysioNova kontra OHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)	46
2010/C 37/68	T-504/09. sz. ügy: 2009. december 16-án benyújtott kereset — Völkl kontra OHIM — Marker Völkl (VÖLKL)	47
2010/C 37/69	T-422/03. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 18-i végzése — Enviro Tech Europe és Enviro Tech International kontra Bizottság	48
2010/C 37/70	T-76/04. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Bactria kontra Bizottság	48
2010/C 37/71	T-401/04. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Bactria kontra Bizottság	48
2010/C 37/72	T-199/06. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 17-i végzése — Akzo Nobel és társai kontra Bizottság	48

<u>Közzeléményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 37/73	T-143/07. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 14-i végzése — UMG Recordings kontra OHMI — Osman (MOTOWN)	48
2010/C 37/74	T-333/08. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Bull és társai kontra Bizottság	49
2010/C 37/75	T-555/08. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 9-i végzése — IPublish Ganske Interactive Publishing kontra OHIM (Adatkezelő készülék ábrázolása)	49
2010/C 37/76	T-174/09. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 18-i végzése — Complejo Agrícola kontra Bizottság	49
2010/C 37/77	T-208/09. sz. ügy: A Törvényszék 2009. december 14-i végzése — Mars kontra OHIM — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)	49

Közzelégálati Törvényszék

2010/C 37/78	F-8/09. sz. ügy: A Közzelégálati Törvényszék (első tanács) 2009. december 15-i végzése — Apostolov kontra Bizottság (Közzelégálat — Tisztviselők — Elfogadhatatlan kereset — Elkésettség)	50
2010/C 37/79	F-102/09. sz. ügy: 2009. december 17-én benyújtott kereset — Benett és társai kontra OHIM	50
2010/C 37/80	F-103/09. sz. ügy: 2009. december 22-én benyújtott kereset — Allen és társai kontra Bizottság	51
2010/C 37/81	F-104/09. sz. ügy: 2009. december 21-én benyújtott kereset — Diego Canga Fano kontra Tanács ...	51
2010/C 37/82	F-105/09. sz. ügy: 2009. december 23-án benyújtott kereset — Scheefer kontra Parlament	52
2010/C 37/83	F-106/09. sz. ügy: 2009. december 30-án benyújtott kereset — Pascual García kontra Bizottság	52

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

BÍRÓSÁG

(2010/C 37/01)

A Bíróság utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 24., 2010.1.30.

Korábbi közzétételek

HL C 11., 2010.1.16.

HL C 312., 2009.12.19.

HL C 297., 2009.12.5.

HL C 282., 2009.11.21.

HL C 267., 2009.11.7.

HL C 256., 2009.10.24.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Vélemények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2009. november 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bogusław Juliusz Dankowski kontra Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(C-438/09. sz. ügy)

(2010/C 37/02)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: Bogusław Juliusz Dankowski

Alperes: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétesek-e a közösségi hozzáadottértékadó-rendszer elveivel, különösen a hatodik HÉA-irányelv (77/388/EGK irányelv) ⁽¹⁾ 17. cikkének (6) bekezdésével valamely tagállam azon jogszabályai, amelyek értelmében az adóalany nem szerez jogot a HÉA-alanyok nyilvántartásába be nem jegyzett személy által kiállított — HÉÁ-t tartalmazó — számlából eredő előzetesen felszámított adó levonására?
2. Releváns-e az első kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy
 - a) nem kétséges, hogy a HÉÁ-t tartalmazó számlán feltüntetett tevékenységek HÉA alá tartoznak, és azokat teljesen elvégezték;
 - b) a számla a közösségi jog szerint szükséges valamennyi adatot tartalmazta;

- c) az adóalany nyilvántartásba nem vett személy által kiállított számlából eredő előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó jogának a korlátozása a nemzeti jogrendben már a Lengyel Köztársaság Közösséghez történő csatlakozásának napját megelőzően hatályban volt?

3. Az első kérdésre adandó válasz függ-e egyéb követelmények teljesítésétől (például annak igazolásától, hogy az adóalany jóhiszeműen járt el)?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2009. november 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontra Stanisława Tomaszewska

(C-440/09. sz. ügy)

(2010/C 37/03)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Stanisława Tomaszewska

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletnek a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállam illetékes intézménye, amennyiben megállapítja, hogy a munkavállaló a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez az ezen állam jogszabályai szerint szükséges, ezen államban szerzett biztosítási időre vonatkozó feltételt nem teljesíti, a más tagállamban szerzett biztosítási időt úgy köteles figyelembe venni, hogy azt a biztosítási időt, amelytől a jogosultság megszerzése függ, a nemzeti jog szabályainak alkalmazásával ismét meghatározza, és a másik tagállamban szerzett időt úgy tekinti, mintha azt belföldön szereztek volna, vagy oly módon, hogy a más tagállamban szerzett időszakot a vonatkozó szabályok szerint előzetesen meghatározott belföldi időszakhoz hozzáadja?

A Niedersächsisches Finanzgericht (Ausztria) által 2009. november 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ulrich Schröder kontra Finanzamt Hamel

(C-450/09. sz. ügy)

(2010/C 37/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Niedersächsisches Finanzgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Ulrich Schröder

Alperes: Finanzamt Hamel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az EK-Szerződés 56. cikkével, illetve 12. cikkével, ha a Németországban korlátozott adókötelezettség alá tartozó családtag a korlátlan adókötelezettség alá tartozó családtagtól

eltérően a bérbe- és haszonbérbeadásból származó jövedelmekkel összefüggésben álló járadékokat nem veheti külön kiadásként figyelembe?

A Tribunal de première instance de Liège (Belgium) által 2009. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Claude Chartry kontra État belge

(C-457/09. sz. ügy)

(2010/C 37/05)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance de Liège

Az alapeljárás felei

Felperes: Claude Chartry.

Alperes: État belge.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

„Ellentétes e az Európai Unióról szóló, 1992. február 7-én Maastrichtban aláírt, 1993. november 1-jén hatályba lépett szerződés 6. cikkével, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 234. cikkével az olyan nemzeti törvény, amely — mint a Cour d'Arbitrage-ról szóló 1989. január 6-i speciális törvény 26. cikkét módosító 2009. július 12-i törvény — kötelezővé teszi, hogy az a nemzeti bíróság, amely megállapítja, hogy valamely adófizető állampolgárt egy másik nemzeti törvénnyel, jelesül a 2004. július 9-i kerettörvény 49. cikkével megfosztották az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek a közösségi jog részét is képező 6. cikkében garantált hatékony bírói jogvédelemtől, előzetesen a Cour constitutionnelle-hez forduljon anélkül, hogy e bíróság közvetlenül biztosíthatná a közösségi jog közvetlen hatályát az előtte folyó jogvitában, illetve gyakorolhatná még a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatára vonatkozó hatáskört, ha a Cour constitutionnelle már a [belga] Alkotmány II. címében garantált alapvető jogokkal összeegyeztethetőnek nyilvánította a nemzeti törvényt?”

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-493/07. sz., The Wellcome Foundation Ltd kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélete ellen a The Wellcome Foundation Ltd által 2009. november 23-án benyújtott fellebbezés

(C-461/09. sz. P. ügy)

(2010/C 37/06)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: The Wellcome Foundation Ltd (képviselő: R. Gilbey ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Serono Genetics Institute S.A.

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Elsőfokú Bíróság a fellebbezési tanács vitatott határozatának helybenhagyásával megsértette a közösségi védjegyrendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjából és 52. cikkének (1) bekezdéséből fakadó jogi követelményeket.

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács határozatát helybenhagyó vitatott ítéletet, amennyiben abban az Elsőfokú Bíróság megtagadta az OHIM és a maga költségekre vonatkozó valamennyi határozatának hatályon kívül helyezését, továbbá az OHIM-et kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azzal érvel, hogy a védjegynyilvántartásban szereplő és az OHIM előtti eljárásban bemutatott tények alapján az Elsőfokú Bíróság jogilag alaptalanul tekintette úgy, hogy az érintett vásárlóközönség fokozott figyelmet tanúsít.

A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megtagadta az általa bemutatott bizonyítékok figyelembevételét, holott ezek az OHIM előtti eljárásban már bemutatott érveket és bizonyítékokat részletező bizonyítékok elfogadhatók lettek volna.

A fellebbező azt hozza fel, hogy az áruk közötti hasonlóság fokának leírásakor az Elsőfokú Bíróság bizonytalan és ellentmondásos fogalmakat használt, így nem indokolta pontosan, alaposan és következetesen a megtámadott ítéletet.

A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság az előtte bemutatott tények alapján téves, hiányos és hibás jogi kritériumok használatával jutott arra a következtetésre, hogy a fellebbezési tanács helytállóan állapította meg, hogy az áruk közötti hasonlóság foka alacsony.

A fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság az előtte bemutatott tények alapján a védjegyek átfogó összehasonlításának elmulasztásával jutott arra a következtetésre, hogy a védjegyek közötti hasonlóság foka alacsony.

Végül fellebbező úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság azzal, hogy jogilag helytelen, hiányos és hibás kritériumokat használt az érintett vásárlóközönség meghatározására, valamint az áruk és a védjegyek közötti hasonlóság fokának értékelésére, helytelen, hiányos és hibás jogi kritériumokra alapította az összetévesztetőségre vonatkozó megállapításait.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Községek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-465/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/07)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A megtámadott ítélet indokolása annyiban, amennyiben az ítélet a T-32/01. sz. ügyet okafogyottnak nyilvánítja, téves jogalkalmazáson alapul.
2. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.
3. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
4. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
5. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörülményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a

2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.

6. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításfelvétellel vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-466/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/08)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A megtámadott ítélet indokolása annyiban, amennyiben az ítélet a T-30/01. sz. ügyet okafogyottnak nyilvánítja, téves jogalkalmazáson alapul.
2. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.
3. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
4. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
5. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörülményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a 2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
6. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan

bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-467/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/09)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;

— a Bíróság a Bizottságot kötelezze mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A megtámadott ítélet indokolása annyiban, amennyiben az ítélet a T-31/01. sz. ügyet okafogyottnak nyilvánítja, téves jogalkalmazáson alapul.
2. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.
3. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
4. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
5. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörülményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a 2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
6. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Viscaya — Diputación Foral de Viscaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-468/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/10)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Viscaya — Diputación Foral de Viscaya (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt, és a vitatott határozat 3. cikkét semmisítse meg;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére, a Comunidad Autónoma de la Rioját mint beavatkozót pedig az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.

2. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
4. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörülményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a 2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
5. Az Elsőfokú Bíróság az 1993-ban hozott vitatott adóintézkedést a beruházási támogatásnak a regionális támogatásokról szóló 1998. évi iránymutatásban foglalt fogalom meghatározása alapján téves jogalkalmazással működési támogatásnak minősítette. Ezáltal sérült a jogbiztonság elve és különösen a visszaható hatály tilalma.
6. Az Elsőfokú Bíróság a „releváns információ” fogalmát az adószabályozásnak a támogatások ellenőrzése keretében való előzetes vizsgálata során téves jogalkalmazással értelmezte, és ezért az előzetes vizsgálati eljárás időtartamát nem találta jogszerűtlennek.
7. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a jogbiztonság elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.
8. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a gondos ügyintézés elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.
9. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben nem állnak fenn olyan rendkívüli körülmények,

amelyek indokolnák a vitatott adóintézkedés jogszerűségébe vetett jogos bizalmat, és kizárnák a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, téves jogalkalmazáson alapul. Az Elsőfokú Bíróság a határozatot elferdítette.

10. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben az egyenlő bánásmód elve, amely kizárja a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, nem sérült, téves jogalkalmazáson alapul.
11. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-469/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/11)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (képviselek: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt, és a vitatott határozat 3. cikkét semmisítse meg;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére, a Comunidad Autónoma de la Rioja mint beavatkozót pedig az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.
 2. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
 3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
 4. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörülményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a 2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
 5. Az Elsőfokú Bíróság az 1993-ban hozott vitatott adóintézkedést a beruházási támogatásnak a regionális támogatá-
- sokról szóló 1998. évi iránymutatásban foglalt fogalom meghatározása alapján téves jogalkalmazással működési támogatásnak minősítette. Ezáltal sérült a jogbiztonság elve és különösen a visszaható hatály tilalma.
 6. Az Elsőfokú Bíróság a „releváns információ” fogalmát az adószabályozásnak a támogatások ellenőrzése keretében való előzetes vizsgálata során téves jogalkalmazással értelmezte, és ezért az előzetes vizsgálati eljárás időtartamát nem találta jogszerűtlennek.
 7. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a jogbiztonság elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.
 8. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a gondos ügyintézés elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.
 9. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben nem állnak fenn olyan rendkívüli körülmények, amelyek indokolnák a vitatott adóintézkedés jogszerűségébe vetett jogos bizalmat, és kizárnák a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, téves jogalkalmazáson alapul. Az Elsőfokú Bíróság a határozatot elferdítette.
 10. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben az egyenlő bánásmód elve, amely kizárja a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, nem sérült, téves jogalkalmazáson alapul.
 11. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításfelvétellelre vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-470/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/12)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt, és a vitatott határozat 3. cikkét semmisítse meg;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére, a Comunidad Autónoma de la Rioját mint beavatkozót pedig az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.
2. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú

Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
4. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a 2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
5. Az Elsőfokú Bíróság az 1993-ban hozott vitatott adóintézkedést a beruházási támogatásnak a regionális támogatásokról szóló 1998. évi iránymutatásban foglalt fogalom meghatározása alapján téves jogalkalmazással működési támogatásnak minősítette. Ezáltal sérült a jogbiztonság elve és különösen a visszaható hatály tilalma.
6. Az Elsőfokú Bíróság a „releváns információ” fogalmát az adószabályozásnak a támogatások ellenőrzése keretében való előzetes vizsgálata során téves jogalkalmazással értelmezte, és ezért az előzetes vizsgálati eljárás időtartamát nem találta jogsértően ésszerűtlennek.
7. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a jogbiztonság elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.
8. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a gondos ügyintézés elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.

9. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben nem állnak fenn olyan rendkívüli körülmények, amelyek indokolnák a vitatott adóintézkedés jogszerűségébe vetett jogos bizalmat, és kizárnák a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, téves jogalkalmazáson alapul. Az Elsőfokú Bíróság a határozatot elferdítette.

10. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben az egyenlő bánásmód elve, amely kizárja a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, nem sérült, téves jogalkalmazáson alapul.

11. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításvételre vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-471/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/13)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación

Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

— a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

— adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,

— másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,

— a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet (¹) 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórus eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékok értékelésére vonatkozó eljárási szabályokat, amikor nem vette figyelembe az ügyet illetően a rendelkezésre álló okiratok tartalmát.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat (²) tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T/88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és/vagy adójóváírással kapcsolatos eljárása — az ügy iratai szerint, amelyeket az Elsőfokú Bíróság nem értékelt, megsértve ezzel az eljárási szabályokat — nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését az arányosság elvével kapcsolatban, ami nem teszi lehetővé a beruházásokra adott azon támogatások visszafizetését, amelyek nem haladják meg a regionális támogatások felső határát.

Az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság általános alapelvét azzal, hogy nem értékelte azt, hogy a Bizottság megsértette az említett elvet, amikor — a baszkföldi regionális támogatások felső határát meghaladó összegek visszatérítése helyett — a beruházások 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott összegek egészének visszatérítéséről rendelkezett.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett fel bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyekben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993. évi (adójóváírást is tartalmazó) adóügyi intézkedésekkel — amelyek a megtámadottal alapvetően azonosak — szemben

érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

(²) A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-472/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/14)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

— a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórium eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékok értékelésére vonatkozó eljárási szabályokat, amikor nem vette figyelembe az ügyet illetően a rendelkezésre álló okiratok tartalmát.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat⁽²⁾ tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T/88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórium eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és/vagy adójóváírással kapcsolatos eljárása — az ügy iratai szerint, amelyeket az Elsőfokú Bíróság nem értékelt, megsértve ezzel az eljárási szabályokat — nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999

rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését az arányosság elvével kapcsolatban, ami nem teszi lehetővé a beruházásokra adott azon támogatások visszafizetését, amelyek nem haladják meg a regionális támogatások felső határát.

Az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság általános alapelvét azzal, hogy nem értékelte azt, hogy a Bizottság megsértette az említett elvet, amikor — a baszkföldi regionális támogatások felső határát meghaladó összegek visszatérítése helyett — a beruházások 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott összegek egészének visszatérítéséről rendelkezett.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett fel bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyekben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993. évi (adójóváírást is tartalmazó) adóügyi intézkedésekkel — amelyek a megtámadottal alapvetően azonosak — szemben érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-473/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/15)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confesbask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

- a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,
- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtá-

madott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet (1) 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórius eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékok értékelésére vonatkozó eljárási szabályokat, amikor nem vette figyelembe az ügyet illetően a rendelkezésre álló okiratok tartalmát.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat (2) tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T/88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és/vagy adójóváírással kapcsolatos eljárása — az ügy iratai szerint, amelyeket az Elsőfokú Bíróság nem értékelt, megsértve ezzel az eljárási szabályokat — nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését az arányosság elvével kapcsolatban, ami nem teszi lehetővé a beruházásokra adott azon támogatások visszafizetését, amelyek nem haladják meg a regionális támogatások felső határát.

Az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság általános alapelvét azzal, hogy nem értékelte azt, hogy a Bizottság megsértette az említett elvet, amikor — a baszkföldi regionális támogatások felső határát meghaladó összegek visszatérítése helyett — a beruházások 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott összegek egészének visszatérítéséről rendelkezett.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárás szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett fel bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyikben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993. évi (adójóváírást is tartalmazó) adóügyi intézkedésekkel — amelyek a megtámadottal alapvetően azonosak — szemben érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

- (¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)
- (²) A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-474/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/16)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

- a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,
- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet (¹) 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórius eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat (²) tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy más többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T/88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és a 22/1993. törvényben szereplő adójóváírással kapcsolatos eljárása nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyikben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993-ban elfogadott alapvetően azonos intézkedéssel szemben érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-475/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/17)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

- a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,
- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

(²) A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórius eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat⁽²⁾ tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy más többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T-88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és a 22/1993. törvényben szereplő adójóváírással kapcsolatos eljárása nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizettetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyikben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen

kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993-ban elfogadott alapvetően azonos intézkedéssel szemben érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-476/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/18)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

— a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,
- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet ⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórius eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat ⁽²⁾ tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektívítási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy más többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T-88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és a 22/1993. törvényben szereplő adójóváírással kapcsolatos eljárása nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást

a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentum bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyikben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993-ban elfogadott alapvetően azonos intézkedéssel szemben érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

A Cour de cassation (Franciaország) által 2009. november 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Charles Defosse kontra Christian Wiart, a Sotimon SARL megbízott felszámolója, Office national de l'emploi, CGEA de Lille

(C-477/09. sz. ügy)

(2010/C 37/19)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperes: Charles Defosse

Alperes: Christian Wiart, a Sotimon SARL megbízott felszámolójaként eljárva, Office national de l'emploi, CGEA de Lille

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 8a. cikke, amelynek (1) bekezdése szerint, ha a legalább két tagállam területén tevékenykedő vállalkozás fizetéseképtelenné válik, akkor a munkavállalók fennálló követeléseinek teljesítéséért annak a tagállamnak az intézete felelős, amelynek területén az érintett munkavállalók rendszerint dolgoztak vagy dolgoznak, (2) bekezdése szerint pedig a munkavállalók jogainak mértékét az illetékes garanciaintézetre vonatkozó jog határozza meg, akként értelmezendő-e, mint amely az összes többi intézet kizárásával kijelöli az illetékes intézetet, vagy — tekintettel az irányelv célkitűzésére, amely a szabad mozgáshoz való jogukkal élő munkavállalók jogainak egységesítése, és tekintettel ugyanezen irányelv a 9. cikke első bekezdésére, amely szerint az irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be — akként értelmezendő-e, hogy az nem fosztja meg a munkavállalót attól a jogától, hogy az ezen intézmény által nyújtott garancia helyett továbbra is igénybe vegye az azon intézmény által nyújtott kedvezőbb garanciát, amelynél munkáltatója a nemzeti jog szerint biztosítva van és hozzájárulást fizet?

⁽¹⁾ HL L 270., 10. o. (magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 261. o.).

⁽²⁾ HL L 283., 23. o. (magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.).

Az Audiencia provincial de Tarragona (Spanyolország) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Magatte Gueye elleni büntetőeljárás

(C-483/09. sz. ügy)

(2010/C 37/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia provincial de Tarragona

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Eljárás alá vont személy: Magatte Gueye

Többi fél az eljárásban: Ministerio Fiscal és Eva Caldes

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a sértettnek a kerethatározat⁽¹⁾ (8) preambulumbekkezdésében említett megértetéshez való jogát, mint a bűncselekmények üldözéséért és büntetéséért felelős állami hatóságok pozitív kötelezettségét annak megengedésére vonatkozóan, hogy a sértett kifejezze a vele családi vagy erős érzelmi kapcsolatban álló elkövetőre kiszabott büntetés által [eredeti 15. o.] a sértett életére gyakorolt közvetlen hatásokkal kapcsolatos értékelését, gondolatait és véleményét?
2. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 2. cikkét, hogy annak értelmében a sértett jogainak és jogos érdekeinek elismerésére irányuló kötelezettségük alapján az államok kötelesek figyelembe venni a sértett véleményét abban az esetben, ha az eljárás büntetőjogi következményei alapvetően és közvetlenül veszélyeztethetik a sértett egyéni önmegvalósításhoz, valamint magán- és családi életéhez való jogának gyakorlását?
3. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 2. cikkét, hogy annak értelmében az állami hatóságok nem hagyhatják figyelmen kívül a sértettnek a távoltartási intézkedés kiszabását vagy fenntartását ellenző szabad akaratát, ha a támadó a sértett családtagja, feltéve, hogy nem áll fenn a bűnismétlés objektív veszélye, továbbá a sértett olyan személyes, szociális, kulturális és érzelmi önállósággal bír, amely kizárja az elkövetőtől elszenvedett megaláztatás valószínűségét, vagy éppen ellenkezőleg, az ilyen bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel minden esetben fenn kell-e tartani az említett intézkedést?
4. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 8. cikkét, [eredeti 16. o.] amely kimondja, hogy az államok megfelelő mértékű védelmet biztosítanak a sértettnek, hogy ez a rendelkezés — a szóban forgó bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel — valamennyi családon belüli erőszakos cselekmény esetében megengedi a távoltartási intézkedés vagy a kapcsolattartási tilalom mellékbüntetésként történő általános és kötelező jellegű alkalmazását, vagy éppen ellenkezőleg, a 8. cikk olyan egyediesített értékelést követel meg, amely minden egyes esetben lehetővé teszi a megfelelő szintű védelem azonosítását, figyelemmel az egymással versengő érdekekre?
5. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 10. cikkét, hogy annak értelmében — a szóban forgó bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel — a családon belüli erőszakos cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárásokban általános jelleggel kizárható a közvetítés, vagy éppen ellenkezőleg, az ilyen típusú eljárásokban is meg kell-e engedni a közvetítést, minden egyes esetben külön-külön értékelve az egymással versengő érdekeket?

⁽¹⁾ A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet 4. kötet 72. o.)

A Tribunal da Relação do Porto (Portugália) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Manuel Carvalho Ferreira Santos kontra Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(C-484/09. sz. ügy)

(2010/C 37/21)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal da Relação do Porto

Az alapeljárás felei

Felperes: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Alperes: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Járművek olyan ütközése esetén, amikor a balesetet illetően, amelynek következtében a (sérült, kártérítést igénylő) egyik járművezető testi károsodást és vagyoni károkat szenvedett, egyik járművezetőt sem terheli vétkesség, ellentétese a közöségi joggal, konkrétan a 72/166 irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (1) bekezdésével, a 84/5 irányelv⁽²⁾ 2. cikkének (1) bekezdésével, illetve a 90/232 irányelv⁽³⁾ 1. cikkével — e rendelkezéseknek a Bíróság által eddig adott értelmezése alapján — a veszélyes üzemből eredő felelősség megosztásáról való rendelkezés lehetősége (polgári törvénykönyv 506. cikk, (1) és (2) bekezdés), amely közvetlenül visszatükröződik az elszenvedett sérülésekből eredő vagyoni és nem vagyoni károk miatt a sérültnek járó kártérítés összegében, és ezen összeg egyenlő arányban történő csökkentését eredményezi?

⁽¹⁾ A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 10. o.)

⁽²⁾ A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv (HL 1984., L 8., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 3. o.)

⁽³⁾ A gépjárműhasználatkal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik tanácsi irányelv (HL L 129., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 249. o.)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) által 2009. december 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Viamex Agrar Handels GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(C-485/09. sz. ügy)

(2010/C 37/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Viamex Agrar Handels GmbH

Alperes: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az állatok szállítás közbeni védelméről szóló 91/628/EGK irányelv módosításáról szóló, 1995. június 29-i 95/29/EK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ módosított, az állatok szállítás közbeni védelméről, valamint a 90/425/EGK és a 91/496/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. november 19-i 91/628/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ melléklete VII. fejezetének 48.5. pontja vonatkozik-e a vasúti szállításra?
2. Amennyiben olyan esetekről kell határoznia, amelyekben a 91/628/EGK irányelv megsértése nem vezetett az állatok elpusztulásához, köteles-e a bíróság általában vizsgálni, hogy a tagállam illetékes hatósága az élő szarvasmarhafélék szállítás közbeni kíméletével kapcsolatos export-visszatérítési előírások alkalmazására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. március 18-i 615/98/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ 5. cikkének (3) bekezdését az arányosság elvével összhangban alkalmazta-e?

⁽¹⁾ HL L 148., 52. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 17. kötet, 466. o.

⁽²⁾ HL L 340., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 12. kötet, 133. o.

⁽³⁾ HL L 82., 19. o.

A Hof van Beroep Gent (Belgium) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Vandoorne NV kontra Belga állam

(C-489/09. sz. ügy)

(2010/C 37/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Beroep Gent

Az alapeljárás felei

Felperes: Vandoorne NV

Alperes: Belga állam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A belga jogszabályok, különösen a WBTW 77. cikke 1. §-ának 7. pontjával összefüggésben értelmezett 58. cikkének 1. §-a, összhangban állnak-e a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 27. cikkével, amely szerint a tagállamok egyszerűsítési intézkedéseket vezethetnek be, és/vagy ugyanezen irányelv 11. cikke C. részének (1) bekezdésével, amely teljes vagy részleges nemfizetés esetén a hozzáadottérték-adóra vonatkozó visszatérítési jogot biztosít, ha e nemzeti jogszabályok 1) a dohánygyártmányok értékesítésére a hozzáadottérték-adó beszedésének egyszerűsítését írják elő azzal, hogy ezen adót kizárólag a forrásnál szedik be, és 2) az értékesítési lánc azon adóköteles közvetítőitől, amelyek az e dohánygyártmányokra vonatkozó hozzáadottérték-adót viselték, a vételár-követelés egészének vagy egy részének behajthatatlanná válása esetén megtagadják az ezen adóra vonatkozó visszatérítési jogot?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó rendszer: egységes adóalap megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

2009. november 30-án benyújtott kereset — az Európai Községek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-490/09. sz. ügy)

(2010/C 37/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Községek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és E. Traversa meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség — mivel jelenlegi megfogalmazásában hatályban tartotta egyrészt a társadalombiztosítási törvénykönyv 24. cikkét, amely kizárja a más tagállamban elvégzett orvosi biológiai vizsgálatok költségeinek megtérítését azáltal, hogy e vizsgálatok költségeinek csak harmadik személy kifizető általi átvállalásáról rendelkezik, másrészt pedig az egészségbiztosítási pénztárak szövetsége szabályzatának 12. cikkét, amely a más tagállamban elvégzett orvosi biológiai vizsgálatok költségeinek megtérítését a luxemburgi nemzeti megállapodásokban előírt mentesülési feltételek teljes betartásától teszi függővé — nem teljesítette az EK-Szerződés [49.] cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével az Európai Bizottság úgy érvel, hogy az alperes — mivel hatályban tartott olyan törvényi rendelkezéseket, amelyek kizárják a más tagállamokban elvégzett orvosi biológiai laboratóriumi elemzések és vizsgálatok költségeinek megtérítését, illetve amelyek az ilyen megtérítést a luxemburgi jogszabályokban előírt mentesülési feltételek teljes betartásától teszik függővé — megsértette a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EK 49. cikkben foglalt elvét.

A felperes példaként kiemeli, a nemzeti hatóságok csak akkor vállalják át az elemzések és vizsgálatok költségeit, ha azokat külön vizsgálati laboratóriumban végzik el, teljes mértékben betartva a luxemburgi jogszabályokban előírt feltételeket. Márpedig bizonyos tagállamokban az ilyen elemzéseket nem laboratóriumban, hanem maguk az orvosok végzik el.

A Bizottság szerint a kérdéses korlátozásokat nem igazolja közérdeken alapuló kényszerítő ok, és azok nem jelentenek a közegészség védelme célkitűzésének eléréséhez nélkülözhetetlen és azzal arányos intézkedést sem.

2009. december 1-jén benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-493/09. sz. ügy)

(2010/C 37/25)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és M. Afonso meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság — mivel a külföldi illetőségű nyugdíjalapok által megszerzett osztalékra magasabb adókulcsot alkalmazott, mint a portugál illetőségű nyugdíjalapok által megszerzett osztalékra — nem teljesítette az EUMSZ. 63. cikkéből és az EGT-megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A portugál Estatuto dos Benefícios Fiscais (adókedvezményekről szóló törvény) és a Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (társasági adóról szóló törvény) rendelkezései szerint a portugál jogszabályoknak megfelelően létrehozott és működő nyugdíjalapoknak fizetett osztalék teljes mértékben mentes a társasági adó alól, míg a külföldi illetőségű nyugdíjalapoknak fizetett osztalék után 10 % és 20 % közötti, attól függően változó mértékű adót kell fizetni, hogy Portugália és az illetőség szerinti állam között létezik-e kétoldalú egyezmény, és az hogyan rendelkezik. Az említett társasági adót a forrásnál történő végleges levonás útján szedik be.

A portugál adószabályozásban a külföldi illetőségű nyugdíjalapok hátrányára alkalmazott eltérő bánásmód, az említett alapok számára kevésbé jövedelmezővé és vonzóvá teszi a portugál társaságokba történő befektetést. Az említett adószabályok tehát az az EUMSZ. 63. cikk és az EGT-megállapodás 40. cikke által tiltott korlátozást valósítanak meg.

A külföldi illetőségű nyugdíjalapokkal szembeni hátrányosan megkülönböztető bánásmód, amely káros következményekkel jár az Európai Unió pénzügyi piacainak versenyképességére és a nyugdíjalapok befektetéseiből származó jövedelemre, a Portugál Köztársaság által előterjesztett indokok egyikével sem igazolható.

A Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) által 2009. december 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Nokia Corporation kontra Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(C-495/09. sz. ügy)

(2010/C 37/26)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Nokia Corporation

Alperes: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A közösségi védjeggyel ellátott, valamely tagállamban vámhatósági felülvizsgálat alatt álló olyan nem közösségi tranzitárúk, amelyeket egy harmadik országból egy másik harmadik országba továbbítanak, az 1383/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „hamisított árunak” minősülhetnek-e, amennyiben nincs arra utaló bizonyíték, hogy ezen árukat az Európai Közösség területén fogják forgalomba hozni akár a vámeljárást betartásával, akár jogellenes forgalomba hozatal útján.

⁽¹⁾ Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 196., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 469. o.)

2009. december 2-án benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-500/09. sz. ügy)

(2010/C 37/27)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: L. Lozano Palacios és D. Triantafyllou)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel továbbra is hatályban tartotta a 2005. október 12-i A1/44351/3608 miniszteri rendeletet — nem teljesítette a (módosított) 97/67/EK irányelvből ⁽¹⁾, különösen annak 9. cikke (1) és (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Görög Köztársaság akadályozza a postai szolgáltatások 97/67 irányelv által előírt liberalizációját, amely e tekintetben megköveteli, hogy az általános engedélyeket vagy az egyedi jogosítványokat nyílt verseny alapján és megkülönböztetéstől mentesen ítéljék oda.

A görög szabályozást a postai kamionokra szóló engedély kiadása feltételként megköveteli az engedéllyel rendelkező szállítóktól, hogy ők maguk legyenek a releváns nyilvántartásba az általános engedély jogosultjaként bejegyzett postai vállalkozások. Emiatt jelentősen át kell alakítani a postahálózatot, és ez a fővállalkozókat megakadályozza abban, hogy alvállalkozókat vegyenek igénybe, hacsak nem alakulnak át kamionokat bérbeadó vállalkozássá, és viselik az ezzel járó költségeket.

Továbbá, a Görög Köztársaság jelentős súly szállítását csak bizonyos, szabályozott szakmák számára fenntartott teherkamionok által engedélyezi, ami a többi vállalkozást megakadályozza abban, hogy ugyanilyen szolgáltatást nyújtsanak.

A Görög Köztársaság e korlátozásokat nem igazolta megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 15., 1998.1.21., 14. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 3. kötet, 71. o.

Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber)
(Egyesült Királyság) által 2009. december 4-én benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Lucy Stewart
kontra Secretary of State for Work and Pensions

(C-503/09. sz. ügy)

(2010/C 37/28)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Upper Tribunal

Az alapeljárás felei

Felperes: Lucy Stewart.

Alperes: Secretary of State for Work and Pensions.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A rövid távú fiatalkori rokkantsági ellátás jellegű ellátás az 1408/71 rendelet ⁽¹⁾ értelmében betegségbiztosítási ellátásnak vagy rokkantsági ellátásnak minősül?
2. Amennyiben az első kérdésre adott válasz értelmében az ilyen ellátás betegségbiztosítási ellátásnak tekintendő:
 - a) Azon személy, aki — mint a felperes anyja — nyugdíjba menetele következtében végérvényesen befejezett minden munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet mégis a 19. cikk alkalmazásában „munkavállalónak” tekintendő a korábbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége alapján, vagy a 27-34. cikk (nyugdíjasok) tartalmazza az esetében alkalmazandó szabályokat?
 - b) Azon személy, aki — mint a felperes apja — 2001 óta nem végzett semmilyen munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet, mégis a 19. cikk alkalmazásában „munkavállalónak” tekintendő a korábbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége alapján?
 - c) A felperest „nyugdíjasnak” kell-e tekinteni a 28. cikk alkalmazásában az 1408/71 rendelet 95b. cikke szerint kapott ellátás megítélése alapján, azon tények ellenére, melyek szerint: (i) az érintett felperes az 1408/71 rendelet 1. cikke a) pontjának értelmében sosem volt munkavállaló; (ii) a felperes nem érte még el az államilag meghatározott nyugdíjkorhatárt; és (iii) a felperes csupán mint családtag tartozik az 1408/71 rendelet személyi hatálya alá?
 - d) Amennyiben egy nyugdíjas az 1408/71 rendelet 28. cikke hatálya alá tartozik, e nyugdíjas családtagja, aki mindig is a nyugdíjas személlyel együtt élt, ugyanabban az államban, mint a nyugdíjas, igényelhet-e a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott illetékes intézménytől a 29. cikkel együtt olvasott 28. cikk (1) bekezdése értelmében pénzbeli betegségbiztosítási ellátást, ha az ilyen ellátás (amennyiben jár) a családtagok (és nem a nyugdíjas) számára fizetendő?
 - e) Amennyiben alkalmazandó (a fenti (a), illetve (d) kérdésre adott válaszok értelmében), az 1408/71 rendelet 19. és/vagy 28. cikkével összhangban van-e a nemzeti társadalombiztosítási jog egy olyan feltételének alkalmazása, amely betegségbiztosítási ellátásra való jogosultság először történő megszerzését azokra korlátozza, akik egy meghatározott korábbi időszakon belül megfelelő ideig tartózkodtak az illetékes tagállamban?

3. Amennyiben az első kérdésre adott válasz értelmében az ilyen ellátás rokkantsági ellátásnak tekintendő, az 1408/71 rendelet „az egy vagy több tagállam jogszabályai szerint megszerzett” ellátásokra hivatkozó 10. cikkének megfogalmazása azt jelenti, hogy a tagállamok továbbra is jogosultak az 1408/71 rendelet alapján az ilyen rokkantsági ellátásra való jogosultság először történő megszerzését olyan feltételekhez kötni, amelyek a tagállamban való lakóhelyen, vagy a tagállamban való, megfelelő időtartamú korábbi tartózkodás bizonyításán alapulnak, oly módon hogy a felperes nem igényelheti először egy másik tagállamból az ellátásra való jogosultságot?

(¹) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 176., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 240. o.)

2009. december 9-én benyújtott kereset — az Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság

(C-510/09. sz. ügy)

(2010/C 37/29)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Bizottság (képviselők: M. Patakia és G. Zavvos meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel az 1998. július 20-i 98/48/EK irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998 június 22-i 98/34/EK irányelv által létrehozott eljárás keretében elmulasztotta értesíteni a Bizottságot a code rural L.253-1. cikkében említett termékekből helyben készített és azonnal felhasznált keverékek felhasználásáról szóló 2006. március 13-i rendelet tervezetéről — nem teljesítette az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

— kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével az Európai Bizottság azt rója az alperes terhére, hogy elfogadása előtt nem értesítette az említett — mezőgazda-

sági érdekű növény-egészségügyi termékekből helyben készített és azonnal felhasznált keverékek felhasználásáról szóló — miniszteri rendeletről annak ellenére, hogy e rendelet kétségtelenül műszaki szabálynak minősül a 98/34 irányelv (¹) értelmében, és ezért arról még tervezet állapotában értesítenie kellett volna, mivel nem vonatkozik rá az említett irányelv 10. cikkében szereplő eltérési lehetőség.

A Bizottság szerint az alperes elismerte az említett jogsértés elkövetését, mivel az indokolással ellátott vélemény kézhezvételét követően a francia hatóságok értesítették a Bizottságot a vitatott miniszteri rendelet hatályon kívül helyező, és annak tartalmát átvevő rendelet tervezetéről. Mindazonáltal a jelen kereset benyújtásának időpontjában e rendelettervezetet a francia hatóságok még nem fogadták el, vagy legalábbis a Bizottságot arról nem tájékoztatták.

(¹) Aműszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 98/34/EK irányelv módosításáról szóló, 1998. július 20-i 98/48/EK tanácsi és az európai parlamenti irányelv (HL L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-296/06. sz., Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélet ellen Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd által 2009. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-511/09. sz. ügy)

(2010/C 37/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (képviselő: P. Bentley QC)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, az Európai Bizottság, az IML Industria Meccanica Lombarda Srl

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-296/06. sz., Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg., Co., Ltd. kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítéletét, amennyiben elutasítja a fellebbező első fokon előadott első jogalapjának első részét;

- a Bíróság semmisítse meg a 1136/2006/EK tanácsi rendeletet⁽¹⁾, amennyiben azon vám összegét meghaladó dömpingellenes vámot vet ki a fellebbező által gyártott emelőkaros gyorsfűzőkre, amely vámot akkor kellene fizetni, ha az exportár vitatott kiigazítására nem került volna sor, és
- a Bíróság kötelezze a Tanácsot a jelen eljárás, valamint az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy érvel, hogy a megtámadott határozat nem biztosít megfelelő joghatást az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EGK, módosított tanácsi rendelet⁽²⁾ 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott rendes értéknek. Ennek eredményeképpen a megtámadott ítélet azon téves következtetésre jut, hogy az e rendelkezéssel összhangban meghatározott analóg rendes érték szükségszerűen megfelel azon szintnek, amelyen a releváns termék Kínában elhagyja a gyártósort, jöllehet maga a megtámadott ítélet is megállapítja, hogy mind a hazai, mind az export értékesítések értékesítési, általános és igazgatási költségei nem a kínai vállalkozásnál, hanem kapcsolódó vállalkozásoknál merülnek fel Hong Kongban, egy piacgazdasággal rendelkező országban. E téves következtetés eredményeképpen az exportár intézmények általi — a Hong Kong-i kapcsolódó vállalkozások értékesítési, általános és igazgatási költségek és haszon csökkentéséből álló — kiigazításának megerősítésével a megtámadott ítélet megsérti a módosított 384/96/EGK tanácsi rendelet 2. cikkének (10) bekezdését.

⁽¹⁾ A Kínai Népköztársaságból származó emelőkaros gyorsfűzők behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 2006. július 24-i 1136/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 205., 1. o.)

⁽²⁾ HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

2009. december 10-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-512/09. sz. ügy)

(2010/C 37/31)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: Iro Dimitriou és A. Margelis)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis e rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/66/EK irányelv belső jogba történő átültetésére előírt határidő 2008. szeptember 26-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

2009. december 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-513/09. sz. ügy)

(2010/C 37/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: V. Peere és A. Marghelis meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis e rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/66/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2008. szeptember 26-án lejárt. A jelen kereset benyújtásakor azonban az alperes még nem hozta meg az irányelvek átültetéséhez szükséges valamennyi intézkedést, vagy legalábbis azokat nem közölte a Bizottsággal.

(¹) HL L 266., 1. o.

2009. december 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-518/09. sz. ügy)

(2010/C 37/33)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: I. V. Rogalski és P. Guerra Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság

— mivel nem ültette át belső jogába a letelepedés és a szolgáltatások időleges nyújtása közötti megkülönböztetést az ingatlanközvetítő vállalkozások (ingatlanügynökök) és az ingatlankereskedők vagy –kezelők ingatlanügyletekre vonatkozó tevékenysége tekintetében;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynökökkel és ingatlankereskedőkkel vagy –kezelőkkel szemben az időleges szolgáltatásnyújtás tekintetében előírta az Instituto da Construção e do Imobiliário-ban (a továbbiakban: InCI, I.P.) való teljes nyilvántartás kötelezettségét;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynökökkel és ingatlankereskedőkkel vagy –kezelőkkel szemben előírta a tevékenységükkel kapcsolatos felelősségbiztosítás portugál jog szerinti megkötését;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynökökkel és ingatlankereskedőkkel vagy –kezelőkkel szemben, hogy a portugál jog értelmében saját pozitív tőkével rendelkezzenek;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynököket és ingatlankereskedőket vagy –kezelőket az InCI, I.P. teljes fegyelmi ellenőrzésének vetette alá;

nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság

— mivel az ingatlanközvetítő vállalkozások (ingatlanügynökök) számára előírta, hogy kizárólag e tevékenységet gyakorolhatják a harmadik személyek nevében végzett ingatlan-nyilvántartáson kívül, valamint az ingatlanügynökök számára, hogy kizárólag az ingatlanügynöki tevékenységet gyakorolják, a Portugál Köztársaság nem teljesítette az EUMSZ 49. cikkből és az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az ingatlanközvetítésre és az ingatlanügynökökre vonatkozó portugál szabályozás számos tekintetben korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

Amennyiben más tagállamban letelepedett vagy tényleges székhellyel más tagállamban rendelkező ingatlanközvetítők vagy ingatlanügynökök tevékenysége Portugáliában fekvő ingatlanokra vonatkozik, e tevékenység a portugál jog alá van rendelve.

A portugál szabályozás hét feltételt szab az ingatlanközvetítői tevékenység megkezdéséhez és gyakorlásához. Négy feltételt ír elő az ingatlanügynöki tevékenység megkezdéséhez és gyakorlásához.

Az engedély szubjektív tartalmára vonatkozó feltételek korlátozók.

A szakmai alkalmasságra vonatkozó feltétel is korlátozó.

Az ingatlanközvetítésre és az ingatlanügynökökre vonatkozó portugál szabályozás megfosztja lényegétől a hagyományos közvetítői tevékenységet. A tevékenység már ügynökségi, és nem közvetítői tevékenység.

A portugál jog szerinti polgári jogi szakmai felelősségbiztosítás követelménye indokolatlan korlátozásnak minősül.

A portugál számviteli szabályok szerint meghatározandó pozitív saját tőkével való rendelkezés követelménye szolgáltatásnyújtás szabadságának hátrányosan megkülönböztető korlátozását jelenti.

Az ingatlanközvetítő társaságoknak és az ingatlanügynököknek a portugál közigazgatás fegyelmi ellenőrzése alá vetése a szolgáltatásnyújtás tekintetében, figyelmen kívül hagyva azt az ellenőrzést, amelynek a szolgáltatást nyújtó személynek a letelepedés szerinti tagállamban alá van vetve, az EUMSZ 56. cikk szerinti korlátozásnak minősül.

Az azt előíró portugál rendelkezések, hogy az ingatlanközvetítői, illetve az ingatlanügynöki tevékenységet csak kizárólagosan, illetve majdnem kizárólagosan lehet gyakorolni, korlátozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

A szakma megkezdésének és gyakorlásának feltételei nem különböznek egymástól, és nem teszik lehetővé a letelepedés és az időleges szolgáltatásnyújtás megkülönböztetését.

Az építési tevékenység megkezdésének és gyakorlásának a portugál jogban rögzített feltételei a letelepedés feltételeinek felelnek meg. A portugál jog semmiféle különbséget nem tesz a letelepedés és az időleges szolgáltatásnyújtás között.

A szolgáltatásnyújtás és a letelepedés szabadságának a portugál jogrendszerből eredő korlátozásai nem igazolhatók közérdekű indokokkal.

Jóllehet a fogyasztók védelme igazolhatná a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának bizonyos korlátozásait, a szóban forgó korlátozások azonban aránytalanok.

A letelepedés követelménye a szolgáltatásnyújtás gyakorlása tekintetében és az annak ellenőrzésére irányuló engedély követelménye, teljesültek-e a letelepedés feltételei, a szolgáltatásnyújtás szabadságának vonatkozásában aránytalan intézkedéseknek minősülnek.

Különösen ésszerűtlen annak megkövetelése, hogy a felelősségbiztosítást a rendeltetés helye szerinti tagállamban kössék meg.

A portugál jog nem a fizetőképességhez kapcsolódó okok miatt követeli meg a pozitív tőkével való rendelkezést a szakma megkezdésének és gyakorlásának tekintetében.

Aránytalan a szolgáltatást nyújtó személyek alávetése a Portugáliában letelepedett ingatlanügynökökre és ingatlanközvetítő társaságokra alkalmazandó fegyelmi ellenőrzés teljességének.

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-168/05. sz., Arkema kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítélete ellen az Arkema France SA által 2009. december 15-én benyújtott fellebbezés

(C-520/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/34)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Arkema France SA (képviselő: M. Debroux ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-168/05. sz. ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítéletét;

— a Bizottságot kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező négy joglapot terjeszt elő.

Első jogalapja keretében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a leányvállalat versenyellenes magatartása anyavállalatnak való betudhatóságára vonatkozó szabályokat. E tekintetben ellentmondást vél felfedezni a megtámadott ítélet szövegében, mivel az Elsőfokú Bíróság ebben az ítéletben megállapítja, hogy az anyavállalatnak a leányvállalata feletti meghatározó befolyására vonatkozó vélelem egyszerű vélelem, amely megdönthető azáltal, hogy az anyavállalat és/vagy a leányvállalat bizonyítékokkal támasztja alá a leányvállalat magatartásának önállóságát, ugyanakkor azt is állítja, hogy az anyavállalat feladata a vállalatcsoportban biztosítani a leányvállalatok irányításának egységét, többek között a költségvetési ellenőrzés útján. Ebből *de iure* az anyavállalat leányvállalatai feletti meghatározó befolyására vonatkozó megdönthetetlen vélelem következik, így az Elsőfokú Bíróság e megállapítására tekintettel a leányvállalat nem tudja bizonyítani piaci magatartásának önállóságát.

Második jogalapja keretében az Arkema a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének az anyavállalat leányvállalatai feletti meghatározó befolyására vonatkozó vélelem megdönthetlenségéből eredő megsértésére hivatkozik, mivel e vélelem miatt a kartell résztvevőit eltérően kezelik, aszerint hogy vállalatcsoporthoz tartoznak-e vagy sem.

Harmadik jogalapja keretében a fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítélet sérti az egyenlő bánásmód elvét és a tisztességes eljáráshoz való jogot, amennyiben a lényeges eljárási szabályoknak az indokolás hiányából eredő megsértésére alapított jogalapjára válaszul az Elsőfokú Bíróság csupán az Arkema anyavállalata, az Elf Aquitaine érveit vizsgálta meg, az Arkema által előterjesztetteket nem. Márpedig jóllehet igaz az, hogy az Elsőfokú Bíróság nem köteles a felek által megfogalmazott érvelés kimerítő ismertetésére, a megtámadott ítélet indokolásának lehetővé kell tennie, hogy a felperes legalább az Elsőfokú Bíróság által rá vonatkozóan elfogadott érvelést pontosan megismerhesse.

Negyedik és egyben utolsó jogalapja keretében az Arkema végül előadja egyrészt az arányosság elvének megsértését, amennyiben a Bizottság kétszeresen vette figyelembe a forgalmát a szankció alapjának meghatározásánál, másrészt az Elsőfokú Bíróság azon megállapításával elkövetett hibát, miszerint a Bizottságnak nem volt más választása, ha nem akart eltérni az iránymutatás számítási módszerétől. Az Elsőfokú Bíróság ezáltal ugyanis a Bizottság iránymutatásának kötelező erőt tulajdonít, amellyel az nem rendelkezik. A fellebbező szerint az ilyen iránymutatás inkább a követendő gyakorlati magatartási szabályokhoz, mintsem az adminisztráció által minden körülmények között követendő jogszabályokhoz hasonlít.

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-174/05. sz., Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítélete ellen az Elf Aquitaine SA által 2009. december 15-én benyújtott fellebbezés

(C-521/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/35)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Elf Aquitaine SA (képviselők: E. Morgan de Rivery és S. Thibault-Liger ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság elsődlegesen:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-174/05. sz., Elf Aquitaine SA kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítéletét az EUMSZ 256. cikk és az Európai Unió Bírósága alapokmányáról szóló 3. sz. jegyzőkönyv 56. cikke alapján;
- adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- következésképpen semmisítse meg az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-1/37.773 — monoklórecetsav) 2005. január 19-én hozott C (2004) 4876 végleges bizottsági határozat 1. cikkének d) pontját, 2. cikkének c) pontját, 3. cikkét és a 4. cikke (9) bekezdését;
- a Bíróság másodlagosan — korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva — az EUMSZ 261. cikk alapján törölje el vagy csökkentse a Bizottság említett határozatának 2. cikke c) pontjában az Arkema SA-val és az Elf Aquitaine-nel szemben együttesen és egyetemlegesen kiszabott 45 millió eurós bírságot az Elsőfokú Bíróság T-174/05. sz. ügyben hozott ítélete indokolásának és érvelésének a jelen fellebbezés hat jogalapja keretében kifejtett objektív hiányosságaira tekintettel;
- a Bíróság mindenesetre az Európai Bizottságot kötelezze az összes költség — beleértve az Elf Aquitaine-nek az Elsőfokú Bíróság előtt felmerült költségeit is — viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező hat jogalapot terjeszt elő.

Első jogalapja keretében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság — mivel nem vette figyelembe az EUMSZ 101. cikk [EK 81. cikk] szerinti szankciók megtorló jellegéből fakadó valamennyi következményt — tévesen alkalmazta a jogot. Különösen azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság visszaélészerűen kizárta őt az ártatlanság vélelmének és a büntetések egyéniesítése elvének alkalmazási köréből azáltal, hogy a leányvállalata által elkövetett jogsértésért való felelősséget a fellebbezőnek tudta be, jóllehet a fellebbező által előterjesztett tények ezzel ellentétben azt tanúsítják, hogy a fellebbező maga semmilyen jogsértést nem követett el, sőt a vitatott jogsértés fennállásáról annak elkövetése időpontjában nem is tudott.

Második jogalapja keretében az Elf Aquitaine a védelemhez való jognak a méltányosság és a felek egyenlősége elvének téves értelmezéséből fakadó megsértésére hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletben képviselt álláspontja ugyanis az

volt, hogy a felek egyenlőségének elvét a jelen ügyben tiszteletben tartották, mivel a felperesnek biztosították annak lehetőségét, hogy a közigazgatási eljárás során ismertesse álláspontját, és első ízben a kifogásközlésben tájékoztatták őt az ellene felhozott kifogásokról. A fellebbező szerint ezen értelmezés téves, mivel tagadja a védelemhez való jog tiszteletben tartásának követelményét az előzetes vizsgálat időszakában, és annak szükségességét is figyelmen kívül hagyja, hogy a Bizottság az ilyen vizsgálatot a jogsértéssel gyanúsított valamennyi személy tekintetében pártatlan módon — a terhelő, illetve enyhítő körülmények figyelembevételével — folytassa le.

Harmadik jogalapja keretében a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság indokolási kötelezettségét illetően több hibát követett el. E hibák úgy a Bizottság által megkövetelt indokolás tartalmának és erejének értékelésére, mint a megtámadott ítélet tartalmára vonatkoznak, amely utóbbiban több egymásnak ellentmondó megállapítás szerepel.

Negyedik jogalapja keretében az Elf Aquitaine az EUMSZ 263. cikk [EK 230. cikk] megsértését terjeszti elő, amennyiben az Elsőfokú Bíróság túllépte jogszerűségi felülvizsgálatának határait azzal, hogy a leányvállalat által elkövetett jogsértés anyavállalatnak való betudhatóságára vonatkozó saját értékelésével helyettesítette a Bizottság határozatában szereplő hiányos és vázlatos értékelést.

Négy részre osztott ötödik jogalapja keretében a fellebbező a versenyellenes magatartások betudhatóságára vonatkozó szabályoknak az Elsőfokú Bíróság általi figyelmen kívül hagyására hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság köteles lett volna az anyavállalatnak a leányvállalata magatartásáért való felelősségére vonatkozó vélelem alkalmazása helyett ellenőrizni, hogy a Bizottság bizonyította-e a felperesnek a leányvállalata irányításába való tényleges beavatkozását.

Hatodik és utolsó jogalapja keretében a fellebbező végül másodlagosan megállapítja, hogy még ha az Elsőfokú Bíróság által elkövetett hibák és jogsértések nem is vezetnek a Bizottság határozatának megsemmisítéséhez, legalábbis azt kell eredményezniük, hogy a Bíróság eltörli vagy csökkenti a fellebbezővel szemben együttesen és egyetemlegesen kiszabott bírságot.

A tribunal administratif de Paris (Franciaország) által 2009. november 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ville de Lyon kontra Caisse des dépôts et consignations

(C-524/09. sz. ügy)

(2010/C 37/36)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal administratif de Paris (Franciaország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Ville de Lyon.

Alperes: Caisse des dépôts et consignations.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2004. december 21-i 2216/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ XVI. mellékletének 12. pontjában meghatározott információk közlése vagy a közlés megtagadása a központi tisztviselő kizárólagos hatáskörébe tartozik-e, vagy erre a nemzeti jegyzékkezelőnek is van-e hatásköre?
2. Ha ez a nemzeti jegyzékkezelő felelőssége, akkor ezt az információt a 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelv ⁽²⁾ 4. cikke értelmében vett, „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információknak” kell-e tekinteni, amely közlésének megtagadását nem lehet „üzleti titok vagy üzemi titok” védelmére hivatkozással kifogásolni, ha ezen információk közlésére különleges titokvédelmi szabályok vonatkoznak?
3. Amennyiben különleges titokvédelmi szabályok alkalmazandók, ezek az információk csak egy ötéves időszak leteltét követően közölhetők-e, vagy ez a határidő a kibocsátási egységek kiosztásának ötéves időszakát érinti a 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelv ⁽³⁾ értelmében?
4. Amennyiben ez az ötéves határidő alkalmazandó, a 2004. december 21-i 2216/2004 rendelet 10. cikke megengedi-e az attól való eltérést, és megtagadható-e az eltérés alkalmazása e cikk alapján olyan területi hatósággal szemben, amely ezen információkat azért kéri, mert a városi fűtés közszolgáltatás nyújtásának átruházására vonatkozó megállapodásról kíván tárgyalni?

⁽¹⁾ A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátásforgalmi-jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről szóló, 2004. december 21-i 2216/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 386., 1. o.).

⁽²⁾ A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.).

⁽³⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról, és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

2009. december 18-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-534/09. sz. ügy)

(2010/C 37/37)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Patakia és A. Alcover San Pedro)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— a Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 6. és 8. cikk szerint kiadott engedélyek, illetve, ahol ez lehetséges, a feltételek ellenőrzése, és, ha szükséges, frissítése révén gondoskodjanak arról, hogy a meglévő létesítmények a 3., 7., 9., 10. és 13. cikk, a 14. cikk a) és b) pontjának és a 15. cikk (2) bekezdése követelményeinek megfelelően működjenek, legkésőbb 2007. október 30-án, a Közösség egyéb, különös jogszabályainak sérelme nélkül — nem teljesítette a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

— kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az IPCC irányelv 5. cikke (1) bekezdésének és 2. cikke (4) bekezdésének együttes olvasatából az következik, hogy a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 6. és 8. cikk szerint kiadott engedélyek, illetve, ahol ez lehetséges, a feltételek ellenőrzése, és, ha szükséges, frissítése révén gondoskodjanak arról, hogy a meglévő létesítmények az irányelv követelményeinek megfelelően működjenek, legkésőbb 2007. október 30-ig.

A görög hatóságoknak a Bizottság indokolással ellátott véleményére adott válasza értelmében a Görögországban működő meglévő létesítmények mintegy 47 %-a (148 a 317-ből) nem rendelkezik IPCC engedéllyel. Következésképpen, a Görög Köztársaság elismeri, hogy jelentős számú IPCC létesítmény továbbra is úgy működik, hogy kiadták volna a vonatkozó engedélyeket.

Meg kell jegyezni, hogy a Görög Köztársaság a vonatkozó létesítmények számának emelése tekintetében nem szolgáltat semmiféle igazolással vagy utólagos magyarázattal, és az indokolással ellátott vélemény megküldésének időpontját követően semmilyen változást nem közölt.

⁽¹⁾ HL L 24., 2008.1.29., 8. o.

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2009. december 17-i ítélete — Solvay kontra Bizottság

(T-57/01. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Verseny — Erőfölénnyel való visszaélés — A nátron európai piaca (az Egyesült Királyság és Írország kivételével) — Az EK 82. cikk megsértését megállapító határozat — Túlzottan hosszú időtartamú szállítási szerződések — Törzsvásárlói árendedmény — A Bizottság bírság vagy szankció kiszabására vonatkozó jogkörének elévülése — Ésszerű határidő — Lényeges eljárási szabályok — Releváns földrajzi piac — Erőfölényes helyzet fennállása — Erőfölény jogellenes kihasználása — Iratbetekintési jog — Bírság — A jogsértés súlya és időtartama — Súlyosító körülmények — Visszaesés — Enyhítő körülmények)

(2010/C 37/38)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Solvay SA (Brüsszel, Belgium) (képviselők: L. Simont, P.-A. Foriers, G. Block, F. Louis és A. Vallery ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver és J. Currall meghatalmazottak, segítőjük: N. Coutrelis ügyvéd)

Az ügy tárgya

Elsődlegesen az [EK] 82. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2000. december 13-án hozott 2003/6/EK bizottsági határozat (COMP/33.133 — C: nyersszóda — Solvay ügy) (HL 2003., L 10, 10. o.) megsemmisítése iránti kérelem és másodlagosan a felperessel szemben kiszabott bírság eltörlése, illetve a bírság összegének csökkentése.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a Solvay SA-val szemben kiszabott bírság összegét 19 millió euróban rögzíti.
2. A Törvényszék a kereset fennmaradó részét elutasítja.
3. A felperes viseli saját költségeit és az Európai Bizottság költségeinek 95 %-át.

4. A Bizottság viseli saját költségeinek 5 %-át.

⁽¹⁾ HL C 161., 2001.6.2.

A Törvényszék 2009. december 17-i ítélete — Solvay SA kontra Bizottság

(T-58/01. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Verseny — Kartellek — A nátron közösségi piaca — Az EK 81. cikk megsértését megállapító határozat — Valamely vállalkozás részére az egyik tagállamban minimum tonnamennyiségű eladást és az e minimum tonnamennyiség eléréséhez szükséges vásárlást biztosító megállapodás — A Bizottság bírság vagy szankció kiszabására vonatkozó jogkörének elévülése — Ésszerű határidő — Lényeges eljárási szabályok — A tagállamok közötti kereskedelem érintettsége — Iratbetekintési jog — Bírság — A jogsértés súlya és időtartama — Súlyosító körülmények és enyhítő körülmények)

(2010/C 37/39)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Solvay SA (Brüsszel, Belgium) (képviselők: L. Simont, P.-A. Foriers, G. Block, F. Louis és A. Vallery ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver és J. Currall meghatalmazottak, segítőjük: N. Coutrelis ügyvéd)

Az ügy tárgya

Elsődlegesen az [EK] 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2000. december 13-án hozott 2003/5/EK bizottsági határozat (COMP/33.133 — B: nyersszóda — Solvay, CFK ügy) (HL 2003., L 10, 1. o.) megsemmisítése iránti kérelem és másodlagosan a felperessel szemben kiszabott bírság eltörlése, illetve a bírság összegének csökkentése.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a 2000. december 13-i 2003/5/EK bizottsági határozat (COMP/33.133 — B: nyersszóda — Solvay, CFK ügy) 1. cikkét megsemmisíti annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a Solvay SA az EK 81. cikket 1990-ben megsértette.

2. A Törvényszék az [EK] 82. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2000. december 13-án hozott 2003/6/EK bizottsági határozat (COMP/33.133 — C: nyersszóda — Solvay ügy) 2. cikkében a Solvay SA-val szemben kiszabott bírság összegét 2,25 millió euróban rögzíti.
3. A Törvényszék a kereset fennmaradó részét elutasítja.
4. A felperes viseli saját költségeinek háromnegyedét és az Európai Bizottság költségeinek háromnegyedét.
5. A Bizottság viseli saját költségeinek háromnegyedét és a felperes költségeinek háromnegyedét.

(¹) HL C 161., 2001.6.2.

A Törvényszék 2009. december 18-i ítélete — Arizmendi és társai kontra Tanács és Bizottság

(T-440/03., T-121/04., T-171/04., T-208/04., T-365/04. és T-484/04. sz. egyesített ügyek) (¹)

(„Szerződésen kívüli felelősség — Vámunió — Kötelezettség-szegés megállapítása iránti eljárás — Indokolással ellátott vélemény — A tolmács- és hajóvezető-közvetítők testülete kizárólagos jogának a francia jogrendszerben való megszüntetése — Kellően súlyos jogsértés — Okozati összefüggés”)

(2010/C 37/40)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Jean Arizmendi (Bayonne, Franciaország) és azon másik 60 felperes, akiknek neve az ítélet mellékletében szerepel (képviselők: a T-44/03. sz. ügyben J.-F. Péricaud, P. Péricaud és M. Tournois, valamint a T-121/04., T-171/04., T-208/04., T-365/04. és T-484/04. sz. ügyben J.-F. Péricaud és M. Tournois ügyvédek)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa (képviselők kezdetben: J.-P. Jacqué és M. Giorgi Fort, később: F. Florindo Gijón és M. Balta meghatalmazottak); és az Európai Bizottság (képviselők: X. Lewis, illetve a T-121/04. sz. ügyben X. Lewis és B. Stromsky meghatalmazottak)

A T-440/03. sz. ügyben a felpereseket támogató beavatkozó: Chambre nationale des courtiers maritimes de France (Párizs, Franciaország) (Képviselő: J.-F. Péricaud ügyvéd)

Az ügy tárgya

A tolmács- és hajóvezető-közvetítők francia testülete kizárólagos jogának megszüntetése miatt elszenvedett kárnak a Közösség

által való megtérítésére irányuló, az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése alapján benyújtott kártérítési kereset.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. Jean Arizmendi, és azon másik 60 felperes, akiknek neve az ítélet mellékletében szerepel, maguk viselik saját költségeiket, valamint az Európai Unió Tanácsánál és az Európai Bizottságnál felmerült költségeiket.
3. A Chambre nationale des courtiers maritimes de France maga viseli saját költségeit.
4. A Tanács és a Bizottság maguk viselik a Chambre nationale des courtiers maritimes de France beavatkozása miatt felmerült saját költségeiket.

(¹) HL C 59., 2004.3.6.

A Törvényszék 2009. december 15-i ítélete — EDF kontra Bizottság

(T-156/04. sz. ügy) (¹)

(Állami támogatások — A francia hatóságok által az EDF-nek nyújtott támogatások — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és annak visszatérítését elrendelő határozat — A tagállamok közötti kereskedelem érintettsége — A magánbefektető fogalmának kritériuma)

(2010/C 37/41)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Electricité de France (Párizs, Franciaország) (képviselő: M. Debroux ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság (képviselők: J. Buendía Sierra és C. Giolito meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozó: a Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és A.-L. Vendrolini meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozó: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanyolország) (képviselők: J. Ruiz Calzado és É. Barbier de La Serre ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az EDF-nek, valamint a villamosenergia- és gázipari ágazatnak nyújtott állami támogatásról (C 68/2002, N 504/2003 és C 25/2003) szóló 2003. december 16-i bizottsági határozat 3. és 4. cikkének megsemmisítésére irányuló kérelem.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék az EDF-nek, valamint a villamosenergia- és gázipari ágazatnak nyújtott állami támogatásról (C 68/2002, N 504/2003 és C 25/2003) szóló 2003. december 16-i bizottsági határozat 3. és 4. cikkét megsemmisíti.
2. Az Európai Bizottság viseli saját és az Electricité de France (EDF) költségeit.
3. A Francia Köztársaság viseli saját költségeit.
4. Az Iberdrola, SA viseli saját költségeit.

(¹) HL C 179., 2004.7.10.

A Törvényszék 2009. december 10-i ítélete — Cofac kontra Bizottság

(T-158/07. sz. ügy) (¹)

(„ESZA — Pénzügyi támogatás csökkentése — Képzési programok — Védelemhez való jog — Meghallgatáshoz való jog”)

(2010/C 37/42)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lisszabon, Portugália) (képviselők: L. Gomes, J. Ortigão és C. Peixoto ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Guerra e Andrade és A. Steiblytė meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A felperesnek az Európai Szociális Alapból (ESZA) az 1988. április 29-i C (88) 0831. sz. határozattal (880707 P1. sz. ügy) képzési programok céljára nyújtott pénzügyi támogatás összegének csökkentéséről szóló, 2005. június 3-i D (2005) 13066 bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék a Cofac-ot — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 155., 2007.7.7.

A Törvényszék 2009. december 10-i ítélete — Cofac kontra Bizottság

(T-159/07. sz. ügy) (¹)

(„ESZA — Pénzügyi támogatás csökkentése — Képzési programok — Védelemhez való jog — Meghallgatáshoz való jog”)

(2010/C 37/43)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lisszabon, Portugália) (képviselők: L. Gomes, J. Ortigão és C. Peixoto ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Guerra e Andrade és A. Steiblytė meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A felperesnek az Európai Szociális Alapból (ESZA) az 1987. április 30-i C (87) 0860. sz. határozattal (870927 P1. sz. ügy) képzési programok céljára nyújtott pénzügyi támogatás összegének csökkentéséről szóló, 2004. november 9-i D (2004) 24253 bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék a Cofac-ot — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 155., 2007.7.7.

**A Törvényszék 2009. december 11-i ítélete —
Giannopoulos kontra Tanács**(T-436/07. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Fellebbezés — Közszolgálat — Tisztviselők — Felvétel — Besorolási fokozatba való besorolás — A besorolás felülvizsgálata iránti kérelem — A személyzeti szabályzat 31. cikkének (2) bekezdése”)

(2010/C 37/44)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgium)
(képviselők: S. Rodrigues és C. Bernard-Glanz ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Bauer és I. Šulce, meghatalmazottak)

Tárgy

Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke (második tanács) F-111/06. sz., Giannopoulos kontra Tanács ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítélete ellen benyújtott, és annak hatályon kívül helyezése iránti fellebbezés.

Rendelkező része

1. A Törvényszék a fellebbezést elutasítja.
2. N. Giannopoulos és az Európai Unió Tanácsa maguk viselik a jelen eljárás keretében felmerült költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 22. 2008.1.26.

**A Törvényszék 2009. december 17-i ítélete — Notartel
kontra OHIM — SAT.1 (R.U.N.)**(T-490/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A R.U.N. közösségi szövédjegy bejelentése — Korábbi közösségi és nemzeti szövédjegyek — Viszonylagos kizáró ok — Összetévesztetőség — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) — Indokolási kötelezettség — A 40/94 rendelet 73. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. cikke) — A lajstromozás részleges megtagadása”)

(2010/C 37/45)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Notartel SpA — Società informatica del Notariato (Róma, Olaszország) (képviselők: M. Bosshard és M. Balestriero ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (képviselő: A. Sempio meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: SAT.1 Satelliten-Fernsehen GmbH (Berlin, Németország)

Az ügy tárgya

Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2007. október 22-i, a SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH és a Notartel SpA — Società informatica del Notariato közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozata (R 1267/2006-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék a Notartel SpA — Società informatica del Notariato kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 64., 2008.3.8.

A Törvényszék 2009. december 15-i ítélete — Trubion Pharmaceuticals kontra OHIM — Merck (TRUBION)(T-412/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A TRUBION közösségi szöveges védjegy bejelentése — A TriBion Harmonis korábbi közösségi ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (helyébe lépett a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)”)

(2010/C 37/46)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Trubion Pharmaceuticals, Inc. (Seattle, Washington, Egyesült Államok) (képviselő: C. Hertz-Eichenrode ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: A. Folliard-Monguiral meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban: Merck KGaA (Darmstadt, Németország) (képviselők kezdetben: M. Best és R. Freitag, később: M. Best és U. Pfléghar ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az OHIM második fellebbezési tanácsának a Trubion Pharmaceuticals, Inc. és a Merck KGaA közötti felszólalási eljárásra vonatkozó, R 1605/2007-2. sz. ügyben 2008. július 3-án hozott határozata ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék a Trubion Pharmaceuticals, Inc.-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 301., 2008.11.22.

A Törvényszék 2009. december 15-i ítélete — Media-Saturn kontra OHIM (BEST BUY)(T-476/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közösségi védjegy — A BEST BUY közösségi ábrás védjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok — A megkülönböztető képesség hiánya — A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg a 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)

(2010/C 37/47)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Media-Saturn-Holding GmbH (Ingolstadt, Németország) (képviselők: kezdetben K. Lewinsky, később C.-R. Haarmann és E. Warnke ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: G. Schneider meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa 2008. augusztus 28-i, a BEST BUY ábrás megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem tárgyában hozott határozata (R 591/2008-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék a Media-Saturn-Holding GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 327., 2008.12.20.

A Törvényszék 2009. december 16-i ítélete — Giordano Enterprises kontra OHIM — Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)

(T-483/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A GIORDANO közösségi szójedjegy bejelentése — A GIORDANO korábbi nemzeti szójedjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetévesztetőség — A lajstromozás részleges megtagadása — A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (helyébe lépett a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)”)

(2010/C 37/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Giordano Enterprises Ltd (F. T. Labuan, Malajzia) (képviselő: M. Nentwig ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: A. Folliard-Monguiral meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban: José Dias Magalhães & Filhos L^{da} (Arrifana Vfr, Portugália) (képviselő: J. M. João ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az OHIM második fellebbezési tanácsának a José Dias Magalhães & Filhos L^{da} és a Giordano Enterprises Ltd közötti felszólalási eljárásra vonatkozó, R 1864/2007-2. sz. ügyben 2008. július 28-án hozott határozata ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék a Giordano Enterprises Ltd-t kötelezi a saját költségei, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 19., 2009.1.24.

A Törvényszék 2009. december 15-i végzése — Inet Hellas kontra Bizottság

(T-107/06. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Megsemmisítés iránti kereset — Első szintű „eu” doménként való bevezetés — A „co” doménnev második szintű doménként való bejegyzése — Nem megtámadható jogi aktus — Elfogadhatatlanság”)

(2010/C 37/49)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) (Athén, Görögország) (képviselő: V. Chatzopoulos ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság (képviselők: G. Zavvos és E. Montaguti meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A „co” doménnev második szintű doménként való bejegyzése iránti felperesi kérelemnek az „eu” doménnev első szintű.eu doménként szervezésével, igazgatásával és működtetésével foglalkozó szervezet általi elutasítására vonatkozó, állítólag a 2004. január 31-i levélben foglalt bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem.

A végzés rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
2. A Törvényszék az Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE-t (Inet Hellas) kötelezi saját, valamint az Európai Bizottság költségeinek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 190., 2006.8.12.

Az Elsőfokú Bíróság 2009. december 9-i végzése — Deltalinqs és SVZ kontra Bizottság

(T-481/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Állami támogatás — A belga hatóságok által a vízi úton történő intermodális közlekedéshez nyújtott támogatások — Kifogásemelés mellőzéséről szóló bizottsági határozat — Rotterdam kikötői övezetében telephellyel rendelkező vállalkozásokat képviselő társulások által benyújtott megsemmisítés iránti kereset — A versenyhelyzet lényeges érintettségének hiánya — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság)

(2010/C 37/50)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperesek: Deltalinqs (Rotterdam, Hollandia) és SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam (Rotterdam, Hollandia) (képviselő: M. Meulenbelt, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Conte és S. Noë, meghatalmazottak)

A felpereseket támogató beavatkozók: Vlaams Gewest (Brüsszel, Belgium); és Waterwegen en Zeekanaal NV (Willebroek, Belgium) (képviselő: Y. van Gerven, ügyvéd)

Az ügy tárgya

A Vlaams Gewest (flamand régió, Belgium) által a vízi úton történő intermodális közlekedéshez nyújtandó támogatásokat (N 682/2006 sz. támogatási intézkedés — Belgium) nem kifogásoló, az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati eljárás lefolytatását követően hozott 2007. május 10-i C (2007) 1939 végleges bizottsági határozat (HL 2007., C 227., 4. o.) megsemmisítése.

A végzés rendelkező része

1. Az Elsőfokú Bíróság a keresetet — mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant — elutasítja.
2. Az Elsőfokú Bíróság a Deltalinqs-t és a SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam-ot kötelezi saját, valamint a Bizottság költségeinek viselésére

3. A Vlaams Gewest és a Waterwegen en Zeekanaal NV maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 64., 2008.3.8.

A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Cattin kontra Bizottság

(T-194/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Szerződésen kívüli felelősség — Európai Fejlesztési Alap — Azon exportőrök jegyzéke, akik jogosultak a Közép-Afrikai Köztársasággal fennálló követeléseik kifizetésére — A jegyzékbe történő felvétel — Elévülés — Elfogadhatatlanság”)

(2010/C 37/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: R. Cattin & Cie (Bimbo, Közép-Afrikai Köztársaság) és Yves Cattin (Cadiz, Spanyolország) (képviselő: B. Wägenbaur ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselő: A. Bordes meghatalmazott)

Tárgy

A felperesek által a Bizottság azon határozata következtében állítólag elszenvedett kár jóvátétele iránti kártérítési kereset, amely nem veszi fel őket azon exportőrök jegyzékébe, akik jogosultak a Közép-Afrikai Köztársaság egyik állami szervezeteivel szemben fennálló követeléseiknek az Európai Fejlesztési Alap eszközeiből történő kifizetésére.

Rendelkező rész

1. A Törvényszék a keresetet — mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant — elutasítja.
2. Az R. Cattin & Cie és Yves Cattin maguk viselik saját költségeiket, valamint kötelesek viselni az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 197., 2008.8.2.

A Törvényszék 2009. december 17-i végzése — Nijs kontra Számvevőszék

(T-567/08. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Fellebbezés — Közzolgálat — Tisztviselők — A fellebbező 2005. évi előléptetési időszakban történő előléptetését mellőző határozat — Részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, részben nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés”)

(2010/C 37/52)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (képviselő: F. Rollinger ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Számvevőszéke (képviselők: T. Kennedy, J.-M. Steiner és G. Corstens meghatalmazottak)

Tárgy

Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszéke (második tanács) F-49/06. sz., Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2008. október 9-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé) ellen benyújtott, ezen ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés

Rendelkező rész

1. A Törvényszék a fellebbezést elutasítja.
2. Bart Nijs maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az Európai Unió Számvevőszéke részéről a jelen eljárásban felmerült költségeket.

A Törvényszék elnökének 2009. december 17-i végzése — Vereniging Milieudefensie et Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht kontra Bizottság

(T-396/09. R. sz. ügy)

(„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — A tagállamoknak a környezeti levegő minőségének védelmére és javítására vonatkozó kötelezettsége — Valamely tagállamnak nyújtott eltérés — A felülvizsgálat Bizottság általi megtagadása — A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem és ideiglenes intézkedések — Elfogadhatatlanság”)

(2010/C 37/53)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperesek: Vereniging Milieudefensie (Amszterdam, Hollandia) és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Hollandia) (képviselő: A. van den Biesen ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver, W. Roels és A. Alcover San Pedro meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyrészről a 2009. július 28-i C(2009) 6121 azon határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem, amely elfogadhatatlannak nyilvánította a felperesek arra irányuló kérelmét, hogy a Bizottság vizsgálja felül a 2009. április 7-i C (2009) 2560 végleges határozatát, amely a környezeti levegő szennyezése elleni küzdelem területén fennálló kötelezettségei tekintetében átmeneti eltérést nyújtott a Holland Királyságnak, másrészt pedig a Holland Királyságot e kötelezettségek lehető leghamarabbi betartására kötelező ideiglenes intézkedések iránti kérelem

A végzés rendelkező része

1. A Törvényszék az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
2. A Törvényszék a költségekről jelenleg nem határoz.

⁽¹⁾ HL C 55., 2009.3.7.

2009. november 9-én benyújtott kereset — Ecola Superior Agrária de Coimbra kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-446/09. sz. ügy)

(2010/C 37/54)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Ecola Superior Agrária de Coimbra (Bencanta, Portugália) (képviselő: J. Pais do Amaral ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a D(2009)2242268. sz., 2009. szeptember 9-i bizottsági határozatot;

— az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az indokolás hiánya a 2009. augusztus 12-i levél 8. pontjában előírt összeg visszafizetésére való kötelezés tekintetében.

Más összegek tekintetében az igazgatási rendelkezések 21.2. és 22. pontjának megsértése annyiban, amennyiben a különböző közreműködők által a projektre fordított időt a személyek neve, valamint a projektre általuk fordított idő megjelölésével rögzítették, egyébiránt pedig a megjelölt időtartamok a tényleges időtartamot jelentik.

Ténybeli tévedés, mivel a hatóság csak akkor járhat el, ha biztos abban, hogy a tények pontosak, nem elegendő a hatóság pusztán kétsége a jelenléti íveken rögzített, a projektre fordított idő valódiságával szemben, a bizonyítási teher pedig a Bizottságra hárul.

Tévedés, mivel egyáltalán nem létezik írásbeli kötelezettség arra vonatkozóan, hogy a jelenléti íven kívül egy bizonyos típusú rendszert alkalmazzanak a munkavégzés időtartamának rögzítésére. Következésképpen a Bizottság a szerződés végrehajtása során — és amikor gyakorlatilag már nem lehet megváltoztatni a projektre fordított, az említett eszközre, azaz a jelenléti ívre feljegyzett és hiteles idő rögzítésének eljárását — jogszerűen nem követelhet többet, mint amiről korábban határozott, vagy amit a szerződés előír. Egyébiránt nem megfelelő az olyan követelményszint meghatározása, amely a projektre fordított időnek fényképfelvétellel való rögzítését vonja maga után.

A megtámadott aktus sérti a jóhiszeműség, a bizalomvédelem, az átláthatóság, az arányosság, az ésszerűség és a gondos ügyintézés elvét, mivel a projektre fordított idő rögzítésének módjára vonatkozó szabályok újak, amit egyébként megerősít az a tény, hogy e szabályok kifejezetten és egyértelműen szerepelnek a szóban forgó program későbbi változataiban.

A tények értékelése során vétett hiba annyiban, amennyiben az előírt visszafizetés jelentősége nem arányos a megállapított állítólagos jogsértések terjedelmével és jellegével, mivel a projektekre a ténylegesen (a visszafizetendő összeg levonásával) kifizetett időnél nyilvánvalóan több idő ráfordítása nélkül nem lehetett elérni az eredményeket, amelyek a 200 projekt közül körülbelül a 10. helyre való besorolásban tükröződnek.

A Közzolgálati Törvényszék F-139/07. sz., van Arum kontra Parlament ügyben 2009. szeptember 10-én hozott ítélete ellen Rinse van Arum által 2009. november 9-én benyújtott fellebbezés

(T-454/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/55)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: Rinse van Arum (Winksele, Belgium) (képviselő: W. van den Muijsenbergh ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

— A Törvényszék állapítsa meg, hogy a kereset és az abban előadott jogalapok és kifogások elfogadhatók; és

— a Törvényszék helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék (második tanács) F-139/07. sz. ügyben 2009. szeptember 10-én hozott ítéletét; és

— a Törvényszék saját maga határozva semmisítse meg a felperes értékelő jelentését tartalmazó határozatot; és

— a Törvényszék a Parlamentet kötelezze azon költségek viselésére, amelyek a két eljárás során a fellebbezőnél felmerültek.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a fellebbező a következő jogalapokat terjeszti elő:

- az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata 43. cikke általános végrehajtási rendelkezései 1. és 9. cikke rendelkezéseinek, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottai alkalmazási feltételei 15. cikke (2) bekezdésének és 87. cikke (1) bekezdésének megsértése, továbbá az értékelési útmutató rendelkezéseinek megsértése;
- az általános végrehajtási rendelkezések 19. cikkének és az indokolási kötelezettségnek a megsértése;
- a kontradiktórius eljárás elvének, a felek bíróság előtti egyenlőségének és a védelemhez való jog megsértése;
- az értékelés és az adott pontok közötti összhang, a védelemhez való jog és a gondos ügyintézés elveinek megsértése;
- a személyzeti szabályzat 90. cikkének az eljárás iratai között nem szereplő dokumentumok felhasználásával, a kontradiktórius eljárás elvének megsértésével, valamint a fellebbező hátrányára a bizonyítási teher megfordításával történő megsértése, továbbá az indokolási kötelezettség megsértése;
- a gondoskodási kötelezettség megsértése azáltal, hogy a végleges értékelő hanyagságból téves tényeket említett, valamint a védelemhez való jog megsértése a bizonyítási terhet illetően;
- a jogszabályok, az ítélkezési gyakorlat és a jogelvek téves alkalmazása a személyzeti szabályzat 90. cikke, a gondoskodási kötelezettség, a gondosság és a gondoskodási kötelezettség, valamint a bizonyítékokra vonatkozó jogelvek vonatkozásában;
- a Közzolgálati Törvényszék jogsértése, amely értelmetlen megállapítások megfogalmazásában, a tényállás téves minősítésében, valamint az indokolási kötelezettség és a gondos ügyintézés szabályainak megsértésében nyilvánul meg;
- a tényállás téves megállapítása.

2009. november 27-én benyújtott kereset — McLoughney kontra OHIM — Kern (Powerball)

(T-484/09. sz. ügy)

(2010/C 37/56)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Rory McLoughney (Thurles, Írország) (képviselő: J. M. Stratford Lysandrides, Solicitor)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Ernst Kern (Zahling, Németország)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2009. szeptember 30-i, az R 1547/2006-4. sz. ügyben hozott határozatát;
- a Törvényszék adjon helyt a 3 164 779. sz. védjegybejelentéssel szemben tett felszólásnak;
- a vagylagosan a Törvényszék utalja vissza a felszólalást az alperes elé annak a Bíróság ítéletével összhangban történő megtárgyalása céljából.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

Az érintett közösségi védjegy: a „Powerball” szóvédjegy a 10. 25 és 28. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: az Írországban és az Egyesült Királyságban a kereskedelmi forgalomban használt „POWERBALL” nem lajstromozott védjegy.

A *felszólalási osztály határozata*: a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította.

A *fellebbezési tanács határozata*: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (3) bekezdésének és 73. cikkének (helyükbe lépett a 207/2009 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése és 75. cikke), valamint a 2868/95 bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 50. szabálya (2) bekezdésének és 52. szabálya (1) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács elmulasztotta a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése szerint tekintetbe venni a felszólalást, és fel kellett volna ismernie, hogy a felperes kellő jogosultsággal rendelkezik, hogy felszólaljon az érintett közösségi védjeggyel szemben; a 40/94 tanácsi rendelet 9. cikke (4) bekezdésének és 73. cikkének megsértése (helyükbe lépett a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdése és 75. cikke), valamint a 2868/95 tanácsi rendelet 50. szabálya (2) bekezdésének és 52. szabálya (1) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács elmulasztotta a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti tekintetbe venni a felszólalást, továbbá el kellett volna ismernie, hogy a felperes a korábbi jogok jogosultja, és a kereskedelmi forgalomban korábban használta a felszólalási eljárásban hivatkozott védjegyet.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.)

2009. december 3-án benyújtott kereset — Franciaország kontra Bizottság

(T-485/09. sz. ügy)

(2010/C 37/57)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues, B. Cabouat és R. Loosli-Surrans meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a Franciaország által a klasszikus surlókór előfordulásában bizonyítottan érintett gazdaságokból származó tejnek és tejtermékeknek az említett ország területére történő behozatala tekintetében hozott ideiglenes védintézkedésekről szóló 2009. szeptember 24-i 2009/726/EK bizottsági határozatot;

— A Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a francia kormány kéri, hogy a Törvényszék az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 263. cikke alkalmazásával semmisítse meg a Franciaország által a klasszikus surlókór előfordulásában bizonyítottan érintett gazdaságokból származó tejnek és tejtermékeknek az említett ország területére történő behozatala tekintetében hozott ideiglenes védintézkedésekről szóló 2009. szeptember 24-i 2009/726/EK bizottsági határozatot ⁽¹⁾.

A megtámadott határozat alapján Franciaországnak fel kell függesztenie az ideiglenes védintézkedéseket, amelyeket azon új tudományos vélemények közzétételét követően fogadott el, amelyek szerint a fertőzött juh- és kecskefélékből származó tej és tejtermékek fogyasztása következtében a klasszikus surlókór emberre veszélyes lehet, ezért meg kell tiltani a klasszikus surlókór előfordulásában bizonyítottan érintett gazdaságokból származó tejnek és tejtermékeknek az emberi fogyasztás céljából történő behozatalát az ország területére.

Keresete alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatot azért kell megsemmisíteni, mert a veszély megítélése és kezelése tekintetében az elővigyázatosság elvébe ütközik.

A felperes szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta az elővigyázatosság elvét a veszély megítélésének szakaszában, amikor nem vette figyelembe az arra vonatkozó, továbbra is fennálló tudományos bizonytalanságot, hogy az ESB-n kívüli EST áttérjedhet-e az emberre is.

A felperes véleménye szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta az elővigyázatosság elvét a veszély kezelésének szakaszában is, amikor nem fogadott el intézkedéseket az emberi veszélyeztettség csökkentésére a klasszikus surlókór kórokozójának átvitelével kapcsolatban.

⁽¹⁾ HL L 258., 27. o.

2009. december 7-én benyújtott kereset — ReValue Immobilienberatung kontra OHIM (ReValue)

(T-487/09. sz. ügy)

(2010/C 37/58)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Németország) (képviselők: S. Fiscoeder és M. Schork ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának az R 531/2009-4. sz., 2009. október 7-én hozott határozatát;
- a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „ReValue” ábrás védjegy a 35., 36., 42. és 45. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében (6 784 292. sz. védjegybejelentés).

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést részben elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel a lajstromoztatni kért megjelölés a védjegybejelentésben szereplő szolgáltatások vonatkozásában nem leíró jellegű, ezenkívül nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Továbbá a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértése, mivel a megtámadott határozat lényeges pontokon nem tartalmaz indokolást vagy azt nem megfelelően indokolták.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

2009. december 4-én benyújtott kereset — Jager & Polacek kontra OHIM — RT Mediasolutions (REDTUBE)

(T-488/09. sz. ügy)

(2010/C 37/59)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Jager & Polacek GmbH (Bécs, Ausztria) (képviselők: A. Renck, V. von Bomhard, T. Dolde ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: RT Mediasolutions s.r.o. (Brno, Cseh Köztársaság)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2009. szeptember 29-i R 442/2009-4. sz. határozatát;
- a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: RT Mediasolutions s.r.o.

Az érintett közösségi védjegy: a „REDTUBE” szövegvédjegy a 9., 38. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (6 096 309. számú védjegybejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a nem lajstromozott „Redtube” védjegy.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály szerint úgy kell tekinteni, hogy nem tettek felszólalást.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok:

- A 216/96/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikkének a 207/2009/EK rendelet ⁽²⁾ 63. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése, mivel a felperesnek nem adták meg a lehetőséget arra, hogy választ nyújtson be;
- a 207/2009 rendelet 80. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértése, mivel a felszólalás elfogadhatóságáról szóló határozatot nem jogszerűen vonták vissza;

— a 207/2009 rendelet 41. cikkének (3) bekezdésével, a 2868/95/EK rendelet ⁽³⁾ 17. szabályának (1) bekezdésével és a 2869/95/EK rendelet ⁽⁴⁾ 8. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjával összefüggésben értelmezett 83. cikkének megsértése, mivel a felperes jogosan bízhatott abban, hogy a felszólalási díj késedelmes beérkezését a határidőn belüli pótdíjfizetés orvosolta.

- ⁽¹⁾ A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezési tanácsaira vonatkozó eljárási szabályok megállapításáról szóló, 1996. február 5-i 216/96/EK bizottsági rendelet (HL L 28, 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.).
- ⁽²⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009., L 78., 1. o.).
- ⁽³⁾ A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95 bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.).
- ⁽⁴⁾ A Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló, 1995. december 13-i 2869/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 33. o., magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 291. o.).

2009. december 8-án benyújtott kereset — Leali kontra Bizottság

(T-489/09. sz. ügy)

(2010/C 37/60)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Leali SpA (Odolo, Olaszország) (képviselő: G. Belotti ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— Elsődlegesen:

a Bíróság semmisítse meg a Bizottságnak a COMP 37 956. sz. ügyben hozott határozatát — Betonvas rúd, újbóli elfogadás — C (2009) 7492 végleges, amelyet a Bizottság 2009. szeptember 30-án fogadott el.

— Másodlagosan:

a Bíróság mérsékelje a kiszabott pénzbírságot;

— A Bíróság az alperest kötelezze az eljárás valamennyi költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek hasonlóak a T-472/09. sz. SP kontra Bizottság ügyben hivatkozottakhoz.

2009. december 8-án benyújtott kereset — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi kontra Bizottság

(T-490/09. sz. ügy)

(2010/C 37/61)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Olaszország) (képviselő: G. Belotti ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— Elsődlegesen:

a Bíróság semmisítse meg a Bizottságnak a COMP 37 956. sz. ügyben hozott határozatát — Betonvas rúd, újbóli elfogadás — C (2009) 7492 végleges, amelyet a Bizottság 2009. szeptember 30-án fogadott el.

— Másodlagosan:

A Bíróság semmisítse meg a határozat 2. cikkét azon részében, amelyben a jelen eljárás felperesét 6,093 millió euró megfizetésére kötelezték egyetemlegesen a Leali S.P.A.-val

— Másodlagosan továbbá:

a Bíróság mérsékelje a kiszabott pénzbírságot;

— a Bíróság az alperest kötelezze az eljárás valamennyi költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek hasonlóak a T-472/09. sz. SP kontra Bizottság ügyben hivatkozottakhoz.

**2009. december 3-án benyújtott kereset — Spanyolország
kontra Bizottság**

(T-491/09. sz. ügy)

(2010/C 37/62)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: M. Muñoz Pérez)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2009. szeptember 24-i 2009/721/EK bizottsági határozatot, a jelen kereset tárgyát alkotó részében, és;

— kötelezze az alperes intézményt a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a keresete alátámasztására a következő jogalapokat terjeszti elő:

1. az olívaolaj termelésére nyújtott támogatásokkal kapcsolatos pénzügyi korrekció tekintetében az 1258/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (4) bekezdésének és az 1290/2005/EK rendelet ⁽²⁾ 31. cikke (1) bekezdésének megsértése, mivel a megtámadott határozat ezeket a rendelkezéseket olyan helyzetre alkalmazza, amelyben nem lehet, a meghatározott pénzügyi korrekció igazolására a Bizottság által hivatkozott, állítólagos szabálytalanságok elégtelensége miatt;
2. a juh- és kecskefélékre nyújtott díjtámogatással kapcsolatos pénzügyi korrekció tekintetében a Bizottság által hivatkozott szabálytalanságok meglétének hiánya, ami azt jelenti, hogy a megtámadott határozat megsértette az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (4) bekezdését és az 1290/2005 rendelet 31. cikkének (1) bekezdését, mivel azokat olyan helyzetre alkalmazza, amelyben nem lehet. E tekintetben a felperes kifejti, hogy a helyszíni ellenőrzéseket — a 2419/2001/EK rendelet ⁽³⁾ 24. cikke (2) bekezdésének megfelelően — a birtokon tartási időszak során végezték el, valamint hogy az állomány-nyilvántartással és a nem frissített nyilvántartásokban az ellenőrök észrevételeinek hiányával kapcsolatban

a Bizottság által állítólagosan meglévő problémák nem érintik a birtokon tartási időszak egésze során támogatható állatok számának meghatározását.

-
- ⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.).
- ⁽²⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 209., 1. o.).
- ⁽³⁾ A 3508/92/EGK tanácsi rendelettel az egyes közösségi támogatási intézkedésekre vonatkozóan létrehozott egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. december 11-i 2419/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 327., 2001., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 34. kötet, 308. o.).

**2009. december 7-én benyújtott kereset — MEDA Pharma
kontra OHIM — Nycomed (ALLERNIL)**

(T-492/09. sz. ügy)

(2010/C 37/63)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: MEDA Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Németország) (képviselők: G. Würtenberger és R. Kunze ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Nycomed GmbH (Konstanz, Németország)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék a 845 934. sz. „ALLERNIL” nemzetközi lajstromozás európai részével szemben az 1 042 583. sz. „ALLERGODIL” német védjegy alapján benyújtott felszólalásra tekintettel helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanácsnak az R 1386/2007-4. sz., 2009. szeptember 29-én hozott határozatát;

— A Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az oltalom kiterjesztésének kérelmezője: Nycomed GmbH.

Az érintett védjegy: az „ALLERNIL” szövédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (az Európai Közösséget megjelölő, 845 934. sz. nemzetközi lajstromozás).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 1 042 583. sz. „ALLER-GODIL” német szövédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok:

— a 2009/207/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel helytelenül alkalmazták az összetevészthetőség védjegyjogi alapelvét;

— a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértése a megtámadott határozat hiányos indokolása miatt.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

2009. december 7-én benyújtott kereset — LG Electronics kontra OHIM (KOMPRESSOR PLUS)

(T-497/09. sz. ügy)

(2010/C 37/64)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: LG Electronics, Inc. (Szöul, Koreai Köztársaság) (képviselő: J. Blanchard ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék a jelen keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak;

— a Törvényszék részben helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának 2009. szeptember 23-án hozott határozatát azon részében, amely részben elutasította az LG ELECTRONICS társaságnak az „elektronikus porszívók” megjelölése tekintetében a 7 282 924. számon bejelentett

közösségi védjegy lajstromozását megtagadó 2009. február 5-i határozattal szemben benyújtott fellebbezését és az

— az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „KOMPRESSOR PLUS” szövédjegy a 7. osztályba tartozó áruk tekintetében (7 282 924. sz. védjegybejelentés).

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést részben elutasította.

Jogalapok: a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése.

2009. december 14-én benyújtott kereset — Evonik Industries kontra OHIM (Bíborszínű, lekerekített sarkú négyszög ábrázolása)

(T-499/09. sz. ügy)

(2010/C 37/65)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Evonik Industries AG (Essen, Németország) (képviselő: J. Albrecht ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül az alperes (negyedik fellebbezési tanács) 2009. október 2-i határozatát (R 491/2009-4. sz. ügy);

— a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: Pantone 513 C bíbor árnyalatú, négyszöghöz hasonló alakú ábrás védjegy az 1-45. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (7 235 179. sz. védjegybejelentés).

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 207/2009 rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazása, mivel az érintett védjegy vonatkozásában fennáll a szükséges megkülönböztető képesség.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009., L 78., 1. o.).

2009. december 7-én benyújtott kereset — Olaszország kontra Bizottság

(T-500/09. sz. ügy)

(2010/C 37/66)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olaszország (képviselő: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a keresetlevélben részletezett, az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2009. szeptember 24-i, 2009. szeptember 25-én közzétett C(2009) 7044 bizottsági határozatot abban a részében, amelyben a 2005-ös és 2006-os pénzügyi évre vonatkozóan a következőt írja elő Olaszország tekintetében:

— átalányjellegű pénzügyi korrekciók (5 %) a gyümölcs- és zöldségágazatban (citrusfélék feldolgozása) elvégzett ellenőrzések során tapasztalt állítólagos hiányosságok miatt összességében 3 539 679,81 euro értékben.

Jogalapok és fontosabb érvek

Kérelmei alátámasztására az Olasz Köztársaság lényeges eljárási szabályok (EK 253. cikk) megsértésére — azaz az indokolási kötelezettség megsértésére és az arányosság elvének megsértésére — hivatkozik.

A felperes e tekintetben előadja, hogy a Bizottság korrigált néhány, a citrusfélék feldolgozására biztosított támogatást, vala-

mint hogy e korrekció során elmulasztották elvégezni a termelői szervezetekhez visszajuttatott és a feldolgozók részére átadott termék közötti megfelelésre, valamint a feldolgozási céllal átadott termék és a végtermék közötti megfelelésre irányuló, helytálló ellenőrzéseket. Az olasz kormány szerint az eljárás során kiderült, hogy az ellenőrzéseket — különösen az akár közigazgatási-számviteli, akár fizikai ellenőrzéseket, mind a termelői szervezetnél, mind pedig a feldolgozóknál — kielégítő módon végezték el; továbbá hogy az ellenőrzési tevékenységeket bejelentés nélkül (az ágazat részére az ellenőrzés időpontjára vonatkozó bármiféle értesítés nélkül), a szabályozásban előírt minimumot meghaladó százalékos arányban hajtották végre. Az az alapvető kérdés tehát, amelyre hivatkozva a Bizottságnak indokolnia kellett volna határozatát, az Alap számára okozott, az 5 %-os átalányjellegű korrekciót igazoló pénzügyi kár „jelentős kockázatának” megléte volt, amely korrekció ily módon aránytalannak tűnik.

2009. december 8-án benyújtott kereset — PhysioNova kontra OHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)

(T-501/09. sz. ügy)

(2010/C 37/67)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: PhysioNova GmbH (Erlangen, Németország) (képviselő: J. Klink ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Flex Equipos de Descanso, SA (Madrid, Spanyolország)

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának az R 1/2009-1. sz. ügyben 2009. szeptember 30-én hozott határozatát,

— az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának az R 1/2009-1. sz. ügyben 2009. szeptember 30-án hozott megváltoztatott határozatát úgy módosítsa, hogy a törlési osztálynak a 2237 C. sz. ügyben 2008. október 27-én hozott határozatát hatályon kívül helyezi;

— az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) kötelezze a költségek viselésére, beleértve a fellebbezési eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a 2 275 220. sz. „FLEX” közösségi ábrás védjegy a 6., 10., 17. és 20. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A közösségi védjegy jogosultja: a Flex Equipos de Descanso, SA.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a felperes.

A törlést kérelmező védjegye: a 39 903 314. sz. „PhysioFlex” német védjegy és a 39 644 431. sz. „Rotoflex” német védjegy.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a törlés iránti kérelmet elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési osztály a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése, mivel az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 2009., L 78. 1. o.)

2009. december 16-án benyújtott kereset — Völkl kontra OHIM — Marker Völkl (VÖLKL)

(T-504/09. sz. ügy)

(2010/C 37/68)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Németország) (képviselő: C. Raßmann ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Marker Völkl International GmbH (Baar, Svájc)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának az R 1387/2008-1. sz., 2009. szeptember 30-án hozott határozatát;

— a Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) felszólalási osztálynak a B 1 003 153. sz. felszólalásra vonatkozó, 2008. július 31-i határozatát annyiban, amennyiben helyt adott a felszólalásnak;

— a Törvényszék utasítsa el a felszólalást;

— a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „VÖLKL” szóvédjegy a 3., 9., 18. és 25. osztályba tartozó áruk tekintetében (4 403 705. sz. védjegybejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a Marker Völkl International GmbH.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a „VÖLKL” szóvédjegy (571 440. sz. nemzetközi védjegy) a 18., 25. és 28. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőség megállapítására tekintettel hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és visszautalta a felszólalási osztály elé az ügyet további döntéshozatalra; a tényleges használat bizonyítékáról szóló határozat tekintetében elutasította a fellebbezést.

Jogalapok:

- a keresethez kötöttség elvének (a 40/94/EK rendelet 74. cikke (1) bekezdésének második mondata ⁽¹⁾) a megsértése, mivel a fellebbezési tanács az ügyet olyan áruk tekintetében utalta vissza a felszólalási osztály elé döntéshozatalra, amelyek ellen a felszólalás nem irányult;
- a *reformatio in pejus* tilalmának a megsértése, mivel a fellebbezési tanács nem utalhatta volna vissza az ügyet a felszólalási osztály elé olyan áruk tekintetében történő értékelésre, amelyek esetében a felszólalási osztály már engedélyezte a lajstromozást;
- a védelemhez való jog elvének (a 40/94 rendelet 38. cikkének (3) bekezdése és 73. cikkének második mondata) a megsértése;
- a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 43. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint a 2868/95/EK rendelet ⁽²⁾ 22. szabálya (2) bekezdésének a megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen fogadta el a felszólalásban hivatkozott védjegy tényleges használatát.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

⁽²⁾ A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.)

A Törvényszék 2009. december 18-i végzése — Enviro Tech Europe és Enviro Tech International kontra Bizottság

(T-422/03. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 37/69)

Az eljárás nyelve: angol

A harmadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 47., 2004.2.21.

A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Bactria kontra Bizottság

(T-76/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 37/70)

Az eljárás nyelve: angol

A hetedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 106., 2004.4.30.

A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Bactria kontra Bizottság

(T-401/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 37/71)

Az eljárás nyelve: angol

A hetedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 19., 2005.1.22.

A Törvényszék 2009. december 17-i végzése — Akzo Nobel és társai kontra Bizottság

(T-199/06. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 37/72)

Az eljárás nyelve: angol

A hatodik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 212., 2006.9.2.

A Törvényszék 2009. december 14-i végzése — UMG Recordings kontra OHMI — Osman (MOTOWN)

(T-143/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 37/73)

Az eljárás nyelve: angol

A harmadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 140., 2007.6.23.

A Törvényszék 2009. december 16-i végzése — Bull és társai kontra Bizottság**(T-333/08. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/74)

Az eljárás nyelve: francia

A hatodik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 285., 2008.11.8.**A Törvényszék 2009. december 9-i végzése — IPublish Ganske Interactive Publishing kontra OHIM (Adatkezelő készülék ábrázolása)****(T-555/08. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/75)

Az eljárás nyelve: német

A harmadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 55., 2009.3.7.**A Törvényszék 2009. december 18-i végzése — Complejo Agrícola kontra Bizottság****(T-174/09. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/76)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 153., 2009.7.4.**A Törvényszék 2009. december 14-i végzése — Mars kontra OHIM — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)****(T-208/09. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/77)

Az eljárás nyelve: angol

A nyolcadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 167., 2009.7.18.

KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNSZÉK

A Közzolgálati Törvényssék (első tanács) 2009. december 15-i végzése — Apostolov kontra Bizottság

(F-8/09. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Közzsolgálat — Tisztviselők — Elfogadhatatlan kereset — Elkésettség)

(2010/C 37/78)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: S. Apostolov (Saarwelligen, Németország) (képviselő: D. Schneider-Addae-Mensah ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Currall és B. Eggers meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EPSO azon határozatának megsemmisítése, amelyben a felperest nem vette fel az EPSO/CAST27/4/07 kiválasztási eljárás alapján felállított tartaléklístára.

A végzés rendelkező része

1. A Közzsolgálati Törvényssék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
2. A Közzsolgálati Törvényssék S. Apostolovot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 244., 2009.10.10., 16. o.

2009. december 17-én benyújtott kereset — Benett és társai kontra OHIM

(F-102/09. sz. ügy)

(2010/C 37/79)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Kelly-Marie Benett (Mutxamel, Spanyolország) és társai (képviselő: L. Levi ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal

A jogvita tárgya és leírása

Egyrészt a felperesek szerződéseinek az ipari tulajdonjogok területére szakosodott versenyvizsgán történő sikeres részvételhez kapcsolódó felmondási záradék alkalmazásával történő felmondásáról szóló határozatok megsemmisítése. Másrészt a felpereseket ért nem vagyoni kár megtérítése.

A felperesek kereseti kérelmei

- A Közzsolgálati Törvényssék semmisítse meg a felperesek szerződéseinek felmondásáról szóló, 2009. március 12-én kelt határozatokat;
- amennyiben szükséges, a Közzsolgálati Törvényssék semmisítse meg a 2009. október 9-i, ugyanezen a napon kézbesített, a felperesek által 2009. június 12-én benyújtott panaszok elutasításáról szóló határozatot;
- a Közzsolgálati Törvényssék következképpen kötelezze az alperest, hogy (i) kártérítés jogcímén fizesse meg a felpereseknek a szerződéseik felmondásának hatályossá válása és a meghozott határozatok megsemmisítése következtében történő visszahelyezéskük időpontja közötti időszakra járó díjazást, valamint (ii) állítsa helyre valamennyi felperes szakmai előmenetelét, amelyet a szerződéseik felmondásáról szóló határozatok jogszerűtlenül szakítottak félbe; feltételezve, hogy a felperesek visszahelyezése jelentős gyakorlati nehézségeket eredményezne, illetve harmadik személyek helyzetére tekintettel aránytalannak bizonyulna, a Közzsolgálati Törvényssék kötelezze az alperest, hogy fizessen a felperesek szerződéseinek jogellenes felmondásához képest méltányos összegű vagyoni elégtételt. Ezen elégtétel számítása során többek között nem csupán az elmúlt időszakra vonatkozó díj elmaradását kell figyelembe venni, hanem a felperesek azon komoly esélyét is, hogy a — többnyire — határozatlan időre szóló szerződéseik keretében egészen a nyugdíjkorhatáruk eléréséig az OHIM szolgálatában maradhattak volna, és szakmai előmenetelük kiteljesedhetett volna;
- másodlagosan, a Közzsolgálati Törvényssék annyiban semmisítse meg a felperesek szerződéseinek felmondásáról szóló határozatokat, amennyiben a felmondási idő meghatározása során nem teljes egészében vették figyelembe az egyes felperesek által az OHIM szolgálatában eltöltött éveket;
- a Közzsolgálati Törvényssék kötelezze az alperest, hogy a felpereseket ért vagyoni és nem vagyoni kárért fizessen kártérítést, amelynek összegét méltányosság alapján valamennyi felperes esetében 85 000 euróban határozza meg;

— a Közzolgálati Törvényszék a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze a költségek viselésére.

2009. december 22-én benyújtott kereset — Allen és társai kontra Bizottság

(F-103/09. sz. ügy)

(2010/C 37/80)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: John Allen (Oxford, Egyesült Királyság) és társai (képviselők: P. Lasok, I. Hutton, B. Lask barristers)

Alperes: az Európai Bizottság

A jogvita tárgya és leírása

Kártérítési kérelem, valamint azon határozat megsemmisítése iránti kérelem, amely megtagadta a felpereseket ért azon kár megtérítését, amely minden egyes felperest amiatt ért, hogy egyiküket sem vették a Bizottság ideiglenes alkalmazottai közé arra az időszakra, amikor a JET közös vállalkozásnál dolgoztak.

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Közzolgálati Törvényszék:

- semmisítse meg a Bizottság 2009. szeptember 25-i határozatát;
- állapítsa meg, hogy a felpereseknek joguk volt ahhoz, hogy velük „egyéb alkalmazottként” bányanak és/vagy ilyen minőségben felvételt nyerjenek a JET alapító okiratának 8. cikkével összhangban;
- állapítsa meg, hogy a Bizottság objektív igazolás nélkül a díjazásuk, nyugdíjjogosultságuk és ahhoz kapcsolódó kedvezmények, valamint későbbi alkalmazásuk biztosítását tekintve hátrányos megkülönböztetést alkalmazott a felperesekkel szemben, amikor azok a JET Project alkalmazásában álltak;
- kötelezze a Bizottságot a díjazás, nyugdíjjogosultság, valamint az ahhoz kapcsolódó kedvezmények és kiváltságok tekintetben okozott azon veszteség ellentételezésre — ideértve a megfelelő kamatok megfizetését —, amely veszteség oka a közösségi jog fent hivatkozott megsértése;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére; és

— a Bíróság alapokmánya és a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata értelmében tegyen meg minden további intézkedést és ítéljen meg minden olyan kiegészítő kártérítést, amelyet szükségesnek, igazságosnak vagy méltányosnak tart.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Diego Canga Fano kontra Tanács

(F-104/09. sz. ügy)

(2010/C 37/81)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Diego Canga Fano (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Rodriguez és C. Bernard-Glanz ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

A jogvita tárgya és leírása

Az alperes azon határozatának megsemmisítése, amelyben nem vette fel a felperest a 2009. évi előléptetési időszakban AD 13 besorolási fokozatba előléptethető tisztviselők listájára.

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálat Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság azon határozatát, amelyben mellőzte a felperesnek a 2009. évi előléptetési időszakban AD 13 besorolási fokozatba előléptethető tisztviselők listájára való felvételét;
- a Közzolgálat Törvényszék szükség esetén semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes panaszát elutasító határozatát;
- a Közzolgálat Törvényszék kötelezze a kinevezésre jogosult hatóságot a felperest ért nem vagyoni kár megtérítése címén *ex auquo et bono* meghatározott összeg felperes részére történő megfizetésére, az esedékesség napjától számított törvényes kamataival együtt, valamint a felperest ért szakmai károk megtérítése címén *ex auquo et bono* megállapított 50 000 euró megfizetésére, az esedékesség napjától számított törvényes kamataival együtt;
- a Közzolgálat Törvényszék a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

2009. december 23-án benyújtott kereset — Scheefer kontra Parlament**(F-105/09. sz. ügy)**

(2010/C 37/82)

*Az eljárás nyelve: francia***Felek**

Felperes: Séverine Scheefer (Luxembourg, Luxemburg) (képviselő: R. Adam ügyvéd)

Alperes: az Európai Parlament

A jogvita tárgya és leírása

Az alperes azon határozatainak megsemmisítése, amelyek megtagadták a felperes ideiglenes alkalmazotti szerződésének a Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 8. cikkének (1) bekezdése szerinti határozatlan idejű foglalkoztatással való alkalmatlanságát. Továbbá a felperes által elszenvedett kár megtérítése.

A felperes kereseti kérelmei

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a Parlament 2009. február 12-i határozatát;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a Parlament 2009. október 12-i határozatát;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg az eredeti szerződés jogi minősítését, valamint a 2009. március 31-i lejárat határidejét;
- a Közzolgálati Törvényszék ennél fogva minősítse át a felperes foglalkoztatását határozatlan idejű foglalkoztatássá;
- a Közzolgálati Törvényszék orvosolja a felperes által a Parlament magatartása miatt elszenvedett kárt;
- másodlagosan, amennyiben a Közzolgálati Törvényszék mégis arra a következtetésre jutna, hogy a határozatlan idejű foglalkoztatás ellenére a munkaviszony megszakadt, ítéljen meg a szerződéses jogviszony visszaélészerű megszüntetése miatt kártérítést;

— harmadlagosan, amennyiben a Közzolgálati Törvényszék mégis arra a következtetésre jutna, hogy nincs lehetőség átminősítésre, ítéljen meg a felperes által az Európai Parlament vétkes magatartása okán elszenvedett kár miatt kártérítést;

— a Közzolgálati Törvényszék tartson fenn a felperesnek minden egyéb jogot, jogorvoslati lehetőséget, jogalapot és eljárást, így nevezetesen az elszenvedett károk megtérítése érdekében a Parlament kártérítés fizetésére kötelezését;

— a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az Európai Parlamentet a költségek viselésére.

2009. december 30-án benyújtott kereset — Pascual García kontra Bizottság**(F-106/09. sz. ügy)**

(2010/C 37/83)

*Az eljárás nyelve: olasz***Felek**

Felperes: César Pascual García (Madrid, Spanyolország) (képviselők: B. Cortese és C. Cortese ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

A jogvita tárgya és leírása

A 2006. április 1-je és 2009. március 1-je közötti időszakra esedékes díjazás és egyéb járandóságok kifizetésének elmaradásából eredő károk megtérítése, valamint a követelt összegre járó kamat megfizetése.

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot a 2006. április 1-je és 2009. március 1-je közötti időszakra esedékes díjazás és egyéb járandóságok kifizetésének elmaradásából eredő károk megtérítésére, valamint a követelt összegre járó kamat megfizetésére;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU